

МЕТОДОЛОГИЈА ПОСТУПАЊА ЗАВОДА ЗА ИНТЕЛЕКТУАЛНУ СВОЈИНУ У ПОСТУПКУ ЗА ПРИЗНАЊЕ ПРАВА НА ИНДУСТРИЈСКИ ДИЗАЈН И У ПОСТУПЦИМА ПО РЕГИСТРОВАНИМ ИНДУСТРИЈСКИМ ДИЗАЈНИМА

Поглавље I

УВОД

Овом Методологијом се ближе уређује практична примена одредаба Закона о правној заштити индустријског дизајна (у даљем тексту (ЗОИД) и Уредбе о садржини Регистра пријава и Регистра индустријског дизајна, садржини захтева који се подносе у поступку за признање и заштиту права на индустријски дизајн и подацима који се објављују у службеном гласилу надлежног органа (у даљем тексту Уредба).

Ова методологија представља упутство са објашњењима и коментарима за вођење свих поступака у вези индустријског дизајна за које је надлежна Група за дизајн и ознаке географског порекла.

Пред Заводом за интелектуалну својину, као надлежним органом се воде следећи управни поступци у вези са признањем и заштитом права на индустријски дизајн:

- поступак по пријави за признање права на индустријски дизајн;
- поступак по захтеву за међународно регистровање индустријског дизајна;
- поступак по захтеву за упис промена и преноса права на индустријски дизајн, односно права из пријаве;
- поступак по предлогу за оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна.

Ова методологија је намењена првенствено запосленима у Групи за дизајн и ознаке географског порекла, али исто тако треба да буде од помоћи и свим лицима која своја права остварују пред Заводом за интелектуалну својину.

Методологија не замењује правне норме садржане у ЗОИД и Уредби, нити се оне методологијом могу мењати. Циљ методологије је да се оствари конзистентност у поступању и уједначавање праксе Завода за интелектуалну својину у поступку за признања права на индустријски дизајн, али се њом не могу предвидети све могуће ситуације.

Методологија је подложна неопходним изменама и допунама које налаже пракса.

Поглавље II

ПРАВНА РЕГУЛАТИВА

Законом о правној заштити индустријског дизајна који је ступио на снагу 24.12.2009. године („Службени гласник РС“, бр. 104/09) (у даљем тексту: ЗОИД) уређују се начин стицања и заштита права на спољашњи изглед индустријског или занатског производа.

Циљ ове заштите је да се власнику индустријског дизајна осигура искључиво право коришћења индустријског дизајна против неовлашћеног копирања или имитације од стране трећих лица на територији Републике Србије у обиму у коме се не повређују права других лица.

Поједина питања која су прописана ЗОИД, посебно су уређена Уредбом о садржини Регистра пријава и Регистра индустријског дизајна, садржини захтева који се подносе у поступку за признање и заштиту права на индустријски дизајн и подацима који се објављују у службеном гласилу надлежног органа која је ступила на снагу 03.07.2010 године („Службени гласник РС“, бр. 43/2010) (у даљем тексту: Уредба).

Поступак признања права на индустријски дизајн је управни поступак. ЗОИД је *lex specialis* у односу а Закон о општем управном поступку, па се на сва питања која се тичу поступка за признање права на индустријски дизајн, а која нису прописана ЗОИД примењују одредбе Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001 и „Сл. гласник РС“, бр. 30/2010) (у даљем тексту ЗУП).

У поступку признавања права на индустријски дизајн, Завод за интелектуалну својину се руководи и правилима садржаним у међународним уговорима чији је потписник Република Србија и то:

Париској конвенцији о заштити индустријске својине (Службени лист СФРЈ – Међународни уговори и други споразуми бр. 5/1974);

Законом о потврђивању Хашког споразума о међународном пријављивању индустријских узорака и модела (Хашког документа) и допунског акта из Стокхолма (Службени листу СРЈ – Међународни уговори бр. 3/1993 од 18.06.1993. године; ступио на снагу 26.06.1993. године);

Уредбом о ратификацији Локарнског аранжмана о установљењу међународне класификације за индустријске узорке и моделе (Службени лист СФРЈ – Међународни уговори бр.51/1974 од 18.10.1974. године; ступила на снагу 16.10.1974. године);

Законом о потврђивању Женевског акта Хашког споразума о међународној регистрацији индустријског дизајна усвојеног на дипломатској конференцији од 02.07.1999. године (Службени гласник РС – Међународни уговори, бр.42/2009 од 02.06.2009. године; ступио на снагу 10.06.2009. године).

У погледу износа такси које се плаћају пред Заводом за интелектуалну својину, примењују се одговарајући прописи којима су утврђени износи такси и то:

- Тарифа административних такса – Закон о републичним административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/2003, 51/2003 – исправка, 53/2004, 42/2005, 61/2005, 101/2005 – др. закон, 42/2006, 47/2007, 54/2008, 5/2009, 54/2009, 35/2010 и 50/2011 и Усклађених динарских износа из тарифа републичких административних такси („Службени гласник РС“, бр. 70/2011 од 23.09.2011. године)

- Одлука о висини накнада посебних трошкова поступка који води Завод за интелектуалну својину и накнада трошкова за пружање информационих услуга Завода („Службени лист СЦГ“, бр. 3/2006).

Поглавље III

ПОЈАМ ИНДУСТРИЈСКОГ ДИЗАЈНА

1. Појам индустријског дизајна

Индустријски дизајн је тродимензионални или дводимензионални изглед целог производа, или његовог дела који је одређен његовим визуелним карактеристикама, посебно линијама, контурама, бојама, обликом, текстуром и/или материјалима од којих је производ сачињен, или којима је украшен, као и њиховом комбинацијом (члан 2. ст. 1. ЗОИД).

2. Предмет заштите

Индустријским дизајном се штити спољашњи изглед индустријског или занатског производа. Под спољашњим изгледом производа подразумева се укупан визуелни утисак који производ оставља на информисаног потрошача или корисника. Информисани потрошач је физичко лице које се редовно сусреће са производом о којем је реч (члан 1. ст. 1., ст. 2., и ст. 3. ЗОИД).

Производ је индустријски или занатски предмет, укључујући, између осталог, и делове који су намењени за спајање у сложени производ, паковање производа, графичке симболе и типографске знаке, искључујући компјутерске програме.

Сложени производ је производ који је састављен од више делова који могу да буду замењени и који омогућавају састављање и растављање производа (члан 2. ст. 2. и ст. 3. ЗОИД).

3. Садржина и обим права

Признањем права на индустријски дизајн, његов носилац стиче искључиво право на економско искоришћавање заштићеног индустријског дизајна и то право може ускратити сваком трећем лицу.

Под економским искоришћавањем подразумева се индустријска занатска израда производа за тржиште на основу заштићеног индустријског дизајна, као и:

- 1) употреба таквог производа у привредној делатности;
- 2) складиштење таквог производа ради његовог стављања у промет;
- 3) понуда таквог производа ради његовог стављања у промет;
- 4) стављање у промет таквог производа;
- 5) увоз, извоз или транзит таквог производа (члан 39. ЗОИД).

Аутор индустријског дизајна има морална и имовинска права (члан 40. ст. 1. ЗОИД).

Морално право аутора индустријског дизајна да његово име буде наведено у пријави, списима и исправи о индустријском дизајну (члан 40. ст. 2. ЗОИД), а имовинско право је да ужива економску корист од искоришћавања заштићеног индустријског дизајна (члан 40. ст. 3. ЗОИД).

Ако аутор индустријског дизајна и носилац права на индустријском дизајну нису исто лице, облик економске користи коју ужива аутор заштићеног индустријског дизајна од његовог искоришћавања одређује се уговором између носиоца индустријског дизајна и аутора индустријског дизајна (члан 40. ст. 4. ЗОИД).

Обим права која се стичу на основу заштићеног индустријског дизајна одређен је садржином описа индустријског дизајна који је заснован на поднетом приказу (члан 41. ст.1. ЗОИД).

У току поступка за признање права на индустријски дизајн подносилац пријаве може сам или на писмени захтев надлежног органа у остављеном року, да изјави да не тражи било каква искључива права на елементу индустријског дизајна наведеном у опису индустријског дизајна (члан 41. ст.2. ЗОИД). Приликом утврђивања обима права на индустријски дизајн у случају спора, суд ће узети у обзир слободу аутора приликом стварања индустријског дизајна, проузроковано технолошким и функционалним карактеристикама тог производа (члан 41. ст.3. ЗОИД у вези са чланом 5. ст.2. ЗОИД).

4. Врсте индустријских дизајна

Индустријски дизајн може бити тродимензионални и дводимензионални производ, као и комбинација истих.

Тродимензионални индустријски дизајн је творевина која се састоји од тродимензионалних карактеристика, нпр. нови модел аутомобила, флаше или делова намештаја и сл.

Дводимензионални индустријски дизајн се састоји од дводимензионалних карактеристика (слика, шара, мустра, орнамент, распоред линија и сл.).

Такође, под индустријским дизајном се сматра и комбинација тродимензионалног производа са дводимензионалним изгледом шаре самог производа (пример: специфични облик кутије са шаром, боца са етикетом, облик фотеље са дезенираним меблом и сл.)

Индустријски дизајн мора да буде погодан за индустријску примену, да се може производити на занатски или индустријски начин. У противном се ради о “уметничком делу” које може да се штити само по основу ауторског права.

5. Примена индустријског дизајна

Индустријски дизајн може се применити на све оне производе који се могу индустријски или занатски производити: сатови, накит, модни и други луксузни предмети, индустријске машине и медицински инструменти, намештај, кућни и електрични апарати, возила, грађевински објекти, амбалажа производа, дезени текстила и тапета, предмети за забаву, као што су играчке или предмети за кућне љубимце.

За успех сваког производа на тржишту изузетну важност има естетски изглед, односно облик тог производа. Посебно, за производе широке потрошње важи правило да се стално истражује и усавршава спољни облик производа и његовог паковања као неопходних елемената привлачности за потенцијалне потрошаче. Неопходно је да такав спољни облик одговара и функционалности и естетским захтевима корисника, као и захтевима савремене уметности и технике.

6. Услови за заштиту индустријског дизајна (чл. 3. ЗОИД)

Индустријски дизајн се штити на основу ЗОИД ако је нов и ако има индивидуални карактер.

6.1. Новост

Индустријски дизајн је нов ако идентичан индустријски дизајн није постао доступан јавности пре дана подношења пријаве за признање тог индустријског дизајна, или ако не постоји раније поднета пријава за признање идентичног индустријског дизајна (чл. 4. став 1. ЗОИД).

У случају да је затражено право првенства, сматраће се да је индустријски дизајн нов ако није постао доступан јавности пре дана признатог права првенства (чл. 4. став 2. ЗОИД).

Индустријски дизајни се сматрају идентичним ако се разликују само у небитним детаљима. Разлика у небитним детаљима постоји ако информисани корисник, на први поглед, не разликује индустријске дизајне (чл. 4. став 3. ЗОИД).

6.2. Индивидуални карактер

Индустријски дизајн има индивидуални карактер ако се укупан утисак који оставља на информисаног корисника разликује од укупног утиска који на тог корисника оставља било који други индустријски дизајн, а који је постао доступан јавности пре дана подношења пријаве индустријског дизајна, или дана признатог права првенства супротстављеног индустријског дизајна (чл. 5. став 1. ЗОИД).

Приликом утврђивања индивидуалног карактера индустријског дизајна узима се у обзир степен слободе и објективно ограничење аутора приликом стварања дизајна конкретног производа, проузроковано технолошким и функционалним карактеристикама тог производа (чл. 5. став 2. ЗОИД).

7. Индустријски дизајн производа који чини саставни део сложеног производа (члан 6. ЗОИД)

Индустријски дизајн примењен на производу, или садржан у производу који чини саставни део сложеног производа, сматра се да је нов и да има индивидуални карактер:

- 1) ако саставни део који је уграђен у сложени производ остаје видљив током редовне употребе сложеног производа;
- 2) ако видљиве карактеристике саставног дела испуњавају услове новости и индивидуалног карактера.

Под редовном употребом подразумева се употреба од стране крајњег корисника, искључујући одржавање, сервисирање или поправке производа

Под сложеним производом подразумева се производ који је састављен од више делова који могу да буду замењени и који омогућавају састављање и растављање производа (члан 2. став 3. ЗОИД).

8. Доступност јавности

Индустријски дизајн постаје доступан јавности ако је објављен, излаган, коришћен у промету робе и услуга, или на други начин откривен пре дана подношења пријаве индустријског дизајна, или датума првенства, ако је оно тражено. Индустријски дизајн није изгубио новост и ако је био откривен, ако у стандардним токовима пословања није постојала разумна могућност да пословни

кругови специјализовани за дату област сазнају за откривање индустријског дизајна. Нпр. транспорт новог модела аутомобила железницом до сајамске хале где ће бити изложен, или до полигона за испитивање, презентација дизајнерског решења као референце у пословним преговорима са лицима из области различите од области у коју спада дизајн, итд., неће само по себи утицати на аутоматско губљење новости дизајна (члан 7. став 1. ЗОИД).

Не сматра се да је индустријски дизајн постао доступан јавности уколико је откривен трећем лицу под условом чувања тајности индустријског дизајна (члан 7. став 2. ЗОИД).

Не сматра се да је индустријски дизајн постао доступан јавности ако је индустријски дизајн открио аутор, његов правни следбеник или треће лице на основу информације добијене од аутора или његовог правног следбеника, или радње коју је један од њих предузео, под условом да је, од тренутка када је индустријски дизајн откривен до тренутка подношења пријаве за признање права на индустријски дизајн, односно до тренутка затраженог права првенства, протекло мање од 12 месеци, као и у случају као када је индустријски дизајн постао доступан јавности као последица злоупотребе везане за аутора или његовог правног следбеника (члан 7. став 3. ЗОИД).

9. Искључење заштите индустријског дизајна због техничке функције

Индустријским дизајном не може да се заштитити спољашњи изглед производа који је искључиво одређен техничком функцијом производа (члан 8. став 1. ЗОИД).

Индустријским дизајном не може да се заштитити спољашњи изглед производа који мора да буде репродукован у свом тачном облику и димензијама, како би се механички повезан са, или постављен у, око или уз други производ, тако да сваки производ може да обавља своју функцију (члан 8. став 2. ЗОИД).

Индустријским дизајном може да се заштити дизајн који омогућава вишеструко састављање, или повезивање међусобно замењивих производа у модуларном систему (члан 8. став 3. ЗОИД).

10. Индустријски дизајн који не може да се заштити (члан 9. ЗОИД)

Индустријски дизајн који не може да се заштити је дизајн:

- 1) чије је објављивање или употреба противна јавном поретку или прихваћеним моралним принципима;
- 2) који повређује ауторско право или права индустријске својине другог лица;
- 3) који садржи државни или други јавни грб, заставу или симбол, назив или скраћеницу назива неке земље или међународне организације, религиозне и националне симболе, као и њихово подражавање, осим по одобрењу надлежног органа.

Индустријски дизајн који представља, односно садржи лик неког лица, може да се заштити само уз изричиту сагласност тог лица.

Индустријски дизајн који представља, односно садржи лик умрлог лица може да се заштити само по престанку његових родитеља, брачног друга и деце. Индустијски дизајн који представља, односно садржи лик историјске или друге умрле знамените личности може да се заштити уз дозволу надлежног органа и престанак њених сродника до трећег степена сродства.

11. Право на заштиту индустријског дизајна

Право на заштиту индустријског дизајна припада аутору или његовом правном следбенику, односно послодавцу.

Страна физичка и правна лица у погледу заштите индустријског дизајна уживају иста права као и домаћа физичка и правна лица, ако то произлази из међународних уговора или из начела узајамности.

Постојање узајамности доказује лице које се на узајамност позива.

12. Стицање и важење индустријског дизајна

Право на индустријски дизајн стиче се уписом у Регистар индустријског дизајна и траје 25 година од дана подношења пријаве, под условом да се плаћају прописане таксе за одржавање права (чл. 11. ЗОИД).

Таксе за одржавање важења права на индустријски дизајн прво се уплаћују за период од првих пет година заштите, а за период од шесте до двадесетпете године заштите плаћа се годишња такса. Годишња такса за одржавање важења права на индустријски дизајна уплаћује се до почетка године за коју се уплаћује такса, а најраније шест месеци пре истека времена до кога је уплаћена такса за предходни период. Такса која се не уплати до почетка године може се уплатити у року од шест месеци од почетка године за коју се уплаћује такса, али у увећаном износу. Износ такси за одржавање важења права на индустријски дизајн прописан је Тарифним бројем 115. Тарифе републичких административних такси

Поглавље IV

РЕГИСТРИ

Завод за интелектуалну својину води Регистар пријава и Регистар индустријског дизајна (члан 13. ЗОИД). Садржина ових регистара је ближе уређена Уредбом.

Регистри су јавне књиге и заинтересована лица могу да их разгледају у присуству службеног лица.

Списе регистрованих индустријских дизајна заинтересована лица могу да разгледају на усмени захтев, у присуству службеног лица.

На писмени захтев заинтересованог лица и уз плаћање прописане таксе, надлежни орган издаје копије докумената и одговарајуће потврде и уверења о чињеницама о којима води службену евиденцију.

1.Регистар пријава (чл. 2. Уредбе)

У регистар пријава уписују се:

- 1) број пријаве (у даљем тексту: Д-број);
- 2) датум подношења пријаве;
- 3) подаци о пословном имену и седишту подносиоца пријаве, односно, име и адреса физичког лица;
- 4) подаци о пуномоћнику ако се пријава подноси преко пуномоћника;
- 5) подаци о аутору;
- 6) стваран и кратак назив предмета заштите;
- 7) податак о затраженом праву првенства;
- 8) податак о класи међународне класификације који је прописан Локарнским аранжманом о установљењу међународне класификације индустријског дизајна (у даљем тексту: Међународна класификација индустријског дизајна);
- 9) податак да се на одређеном елементу индустријског дизајна наведеном у опису индустријског дизајна не успоставља искључиво право ако је таква изјава добијена од подносиоца пријаве приликом подношења пријаве или у току поступка за признање права на индустријски дизајн;
- 10) податак о начину окончања управног поступка;
- 11) регистарски број индустријског дизајна;
- 12) подаци о променама које се односе на пријаву: пренос права, лиценца, залога; статусне промене настале код подносиоца пријаве, корисника лиценце, односно залогопримца и други подаци значајни за правни статус пријаве;
- 13) подаци о раздвајању пријаве.

Поред наведених података, ако је поднет захтев за међународно регистровање индустријског дизајна, у Регистар пријава уписује се број и датум подношења тог захтева.

2.Регистар индустријског дизајна (чл. 3. Уредбе)

У регистар индустријског дизајна уписују се:

- 1) регистарски број индустријског дизајна и датум уписа у Регистар индустријског дизајна;
- 2) пословно име и седиште носиоца права на индустријски дизајн, односно име и адреса физичког лица;
- 3) име аутора уколико аутор жели да буде наведен;
- 4) подаци о пуномоћнику ако се пријава подноси преко пуномоћника;
- 5) датум подношења пријаве и Д-број;
- 6) подаци о признатом праву првенства: датум изложбеног или сајамског права првенства; датум и број пријаве која је била основ за признање ранијег права првенства и назив земље у којој је та пријава поднесена;
- 7) број дизајна уколико се ради о вишеструкој пријави;
- 8) назив предмета заштите;
- 9) податак о класи Међународне класификације индустријског дизајна;
- 10) податак да се на одређеном елементу индустријског дизајна наведеном у опису индустријског дизајна не успоставља искључиво право ако је „таква изјава добијена од подносиоца пријаве у току поступка за признање права на индустријски дизајн;
- 11) датум до ког важи право на индустријски дизајн, као и подаци о, продужењу важења права на индустријски дизајн;
- 12) подаци о променама које се односе на право на индустријски дизајн: пренос права, лиценца, залога; статусне промене настале код носиоца права на индустријски дизајн, корисника лиценце, односно залогопримца и други подаци значајни за правни статус права на индустријски дизајн;
- 13) подаци о раздвајању индустријског дизајна;
- 14) податак о престанку права на индустријски дизајн, као и основ престанка.
- 15) подаци о међународној регистрацији индустријског дизајна;
- 16) датум објаве индустријског дизајна.

3.Доступност документације

Завод за интелектуалну својину дужан је да заинтересованим лицима учини доступним своју документацију и информације о признатим правима на индустријски дизајн.

Поглавље V

ПОСТУПАК ЗА ПРИЗНАЊЕ ПРАВА НА ИНДУСТРИЈСКИ ДИЗАЈН И ЗАШТИТУ ИНДУСТРИЈСКОГ ДИЗАЈНА (ПРЕГЛЕД ПРОЦЕДУРЕ)

1. Општа правила поступка

Правна заштита индустријског се остварује у управном поступку који води Завод за интелектуалну својину, као орган управе надлежан за послове интелектуалне својине (члан 12. ст. 1. ЗОИД).

Против одлука које се доносе у овом поступку, може се изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана пријема одлуке (чл. 12. ст. 2. ЗОИД). Жалба се сходно општим правилима ЗУП-а може изјавити против свих решења, као и против оних закључака којима се окончава поступак.

Законом о правној заштити индустријског дизајна изричито је наведено у којим случајевима је дозвољена жалба на закључак (видети чл. 23., 29., 32., 36., 48., 54. и 60. ЗОИД).

Против одлуке Владе о жалби, може се покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема одлуке Владе (чл. 12. ст. 3. ЗОИД).

Обим испитивања, као и стандарди и критеријуми на основу којих се спроводи поступак испитивања мора бити у складу са важећим ЗОИД као и са основним начелима ЗУП-а.

2. Примена општих начела Закона о општем управном поступку

2.1. Начело истине (чл. 8. ЗУП-а)

У поступку се морају правилно и потпуно утврдити све чињенице и околности које су од значаја за доношење законитог и правилног решења (одлучне чињенице) – начело истине

2.2. Начело саслушања странке (чл. 9. ЗУП-а)

Пре доношења решења странци се мора омогућити да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења – начело саслушања странке. Начело саслушања странке је једно од основних начела управног поступка. У Закону о општем управном поступку прописано је да се пре доношења решења

странци мора пружити могућност да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења.

У поступку за признање права на индустријски дизајн, у случају када испитивач утврди да пријава не испуњава формалне или материјалне услове за признање права на индустријски дизајн, дужан је да писменим путем у форми резултата испитивања обавести подносиоца пријаве о разлозима због који пријава није уредна или не испуњава материјалне услове прописане Законом о правној заштити индустријског дизајна и да га позове да се у остављеном року изјасни о тим разлозима.

Ово правило важи и у поступцима за упис промена и преноса права из пријава за признање права на индустријски дизајн и регистрованих индустријских дизајна, као и у поступку оглашавања ништавим регистрације индустријског дизајна, односно међународног регистровања.

За сваки одговор на резултат испитивања, странка у поступку је дужна да плати таксу у износу прописаном Тар. бр. 109. Тарифе републичких административних такси..

2.3. Начело оцене доказа (чл. 10. ЗУП-а)

Које ће чињенице узети као доказане одлучује овлашћено службено лице по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка – начело оцене доказа.

Приликом доношења одлука мора да постоји уједначеност праксе, како би сви пријавиоци били третирани на једнак начин. Због тога сваки испитивач треба увек да буде упознат са одлукама других испитивача, а сви испитивачи треба да буду упознати са одлукама које се доносе у поступцима по предлозима за поништај индустријског дизајна, као и са одлукама донетим у управном спору.

Сваки испитивач у границама својих овлашћења и оквиру релевантних законских одредаба има дискреционо право у доношењу одлука.

Странке и њихови пуномоћници су дужни да све проблеме до којих евентуално дође у поступку по пријави за признање права на индустријски дизајн решавају са надлежним испитивачем који је задужен за конкретну пријаву, или са лицем које је надлежном испитивачу директно надређено.

У управном поступку који се води пред Заводом за интелектуалну својину плаћају се таксе и накнаде трошкова поступка, сагласно посебним прописима којима се уређују административне таксе и накнаде трошкова поступка и трошкова за пружање информационалних услуга.

3. Странка у поступку

Поступак по пријави за признање права на индустријски дизајн, поступак по захтеву за међународно регистровање индустријског дизајна, као и поступак по захтеву за упис промене имена и/или адресе носиоца права на индустријски дизајн, односно подносиоца пријаве су једностраначки поступци. Странком се у овим поступцима сматра подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн, односно захтева за међународно регистровање индустријског дизајна, као и носилац регистрованог индустријског дизајна.

Поступак по предлогу за оглашавање ништавим регистрације индустријског дизајна је двостраначки управни поступак.

Исто тако поступак по захтеву за упис преноса права на основу уговора о преносу, по захтеву за упис лиценце и по захтеву за упис залоге је двостраначка управна ствар, јер се тиче права и правних интереса обеју уговорних страна.

У поступку за признање и заштиту индустријског дизајна, странка може бити свако домаће или страном физичко или правно лице.

Страна физичка и правна лица уживају иста права као и домаћа физичка и правна лица у поступку заштите индустријског дизајна, ако то произлази из међународних уговора или из начела узајамности (чл. 10. ЗОИД).

4. Заступање странке

Домаће физичко лице или правно лице које је потпуно пословно способно може само вршити све радње у поступку. Домаће физичко или правно лице може ако то жели да постави пуномоћника које ће предузимати све или поједине радње у поступку.

Пуномоћник домаћег физичког или правног лица може бити свако лице које је потпуно пословно способно, осим лица која се баве надриписарством (чл. 48. ст. 1. Закона о општем управном поступку).

Страном физичко или правно лице у поступку пред Заводом за интелектуалну својину мора заступати заступник уписан у регистар заступника који води Завод за интелектуалну својину, или домаћи адвокат (члан 16. ЗОИД).

Заступник који обавља послове заступања у остваривању права на индустријски дизајн мора имати завршен правни факултет или један од факултета техничке струке.

5. Општење Завода и странака

5.1. Поднесци које странке упућују Заводу за интелектуалну својину су:

- 1) пријава за признање права на индустријски дизајн;
- 2) разне врсте захтева (за упис промене, за пренос права, за упис лиценце, залог, за продужење важења права на индустријски дизајн и сл.);
- 3) предлог за оглашавање ништавим решења о признању права на индустријски дизајн односно о међународном регистровању индустријског дизајна;
- 4) молбе;
- 5) писана саопштења (поднесци у ширем смислу).

Поднесак се предаје писарници Завода непосредно или поштом. Уколико је датум предаје битан због рока чијим пропуштањем странка губи неко право, поднесак се шаље као препоручена пошиљка.

Закон о правној заштити индустријског дизајна не предвиђа могућност да се поднесци достављају телеграфски, односно телефаксом. Уколико странка ипак на тај начин достави свој поднесак, дужна је да свој поднесак касније у писаној форми преда писарници Завода.

За сада не постоји правни основ за подношење поднесака преко e-maila.

5.2. Акти које Завод издаје у току поступка

5.2.1. Резултат испитивања

Резултат испитивања се издаје како у поступку по пријави за признање права на индустријски дизајн, односно захтеву за међународно регистровање индустријског дизајна, тако и у поступку по захтеву за упис промена и преноса регистрованих индустријских дизајна, односно пријава за признање права на индустријски дизајн.

Резултатом испитивања странка се у сваком од ових поступака и у свакој фази поступка обавештава о формалним, односно материјалним недостацима свог захтева. У резултату испитивања морају бити наведени сви недостаци које је испитивач утврдио у одређеној фази поступка. Тако у фази формалног испитивања пријаве, морају бити наведени сви разлози због којих пријава није формално уредна. Исто тако, у фази материјално-правног испитивања, резултатом испитивања морају бити обухваћени сви разлози због којих пријава не испуњава услове за признање права на индустријски дизајн (апсолутни и релативни).

У резултату испитивања мора да буде наведен рок у коме је странка дужна да достави свој одговор.

5.2.2. Закључак

Закључком се одлучује о процесним питањима у току поступка по захтеву за признање права на индустријски дизајн, као што су позив да се плати такса за стицање и важење индустријског дизајна, продужење рока за одговор на резултат испитивања, повраћај у пређашње стање, обустава поступка због одустајка и одбацивање захтева.

Исто тако, закључком се одлучује о процесним питањима у поступку по предлогу за оглашавање ништавим решења о признању права на индустријски дизајн, односно међународног регистровања индустријског дизајна.

5.2.3. Решење

Решењем се одлучује о свим материјално-правним питањима у току поступка.

6. Достављање

Законом о правној заштити индустријског дизајна није посебно регулисано достављање, те се на ово питање примењују одредбе Закона о општем управном поступку. Према члану 71. ЗУП-а достављање писмена (дописа, резултата испитивања, решења, закључака, исправе о индустријском дизајну), врши се по правилу тако што се писмено предаје лицу коме је намењено. Завод своја писмена доставља по правилу преко поште, јер нема службено лице – достављача.

Странкама које су именовале заступнике, достављање се врши преко заступника. Пуномоћницима са листе заступника који поседују поштански фах у Заводу, врши се лично достављање.

Лицима у иностранству, као и лицима у земљи која уживају дипломатски имунитет, достављање се врши преко органа надлежног за иностране послове (чл. 82. ЗУП-а).

Достављање се сматра уредним када постоји доставница из које се са сигурношћу може утврдити да су странка или њен пуномоћник примили писмено.

6.1 Доказ о уручењу – доставница

Доставница је документ на коме лице коме се предаје писмено потврђује његов пријем, а достављач, извршено достављање. Доставница представља поуздан доказ о извршеном достављању. Доставницу потписују обе стране. Обавеза достављача је да на доставници словима јасно назначи дан пријема. Од датума достављања, тј. од првог наредног дана почиње да тече рок.

Пуномоћницима са листе заступника који поседују поштански фах у Заводу, врши се лично достављање, којом приликом они потписују доставницу као доказ да им је извршено достављање.

6.2. Достављање у случају промене пребивалишта, односно седишта странке

Када странка у току поступка пред Заводом промени своје пребивалиште или седиште, дужна је да о томе одмах обавести Завод. Ако то не учини, а достављач не може сазнати куда се одселила, Завод ће одредити да се сва даља достављања за ту странку врше прибијањем писмена на огласну таблу Завода за интелектуалну својину. У том случају, достављање се сматра извршеним по истеку рока од 8 дана од дана прибијања писмена на огласну таблу Завода. (чл. 86. ЗУП-а)

Када пуномоћник у току поступка промени своје пребивалиште, односно седиште, а не обавести о томе Завод, достављање ће се извршити као да пуномоћник није ни постављен.

6.3. Достављање у случају када нема доказа о уручењу

Ако у списима предмета нема доставнице, достављање се може доказивати и другим средствима. У случају када у списима предмета нема доставнице, а достављање се ни на који други начин не може доказати, достављање ће бити поновљено. Уколико ни после другог покушаја достављања не буде доказа о уручењу, достављање ће се сагласно члану 86. ЗУП-а извршити прибијањем писмена на огласну таблу Завода.

6.4. Грешке у достављању

Ако при достављању буде учињена грешка, сматраће се да је достављање извршено оног дана за који се утврди да је лице коме је писмено намењено стварно добило то писмено.

7. Рокови

Законом о правној заштити индустријског дизајна и Уредбом прописани су рокови за предузимање појединих радњи у поступку. На све оне случајеве у којима Законом о правној заштити индустријског дизајна и Уредбом није прописан рок, важиће рок прописан Законом о општем управном поступку. Опште одредбе о роковима садржане су у Закону о општем управном поступку (чл. 89-92. ЗУП-а).

Законски рокови су рокови који су одређени законом или неким другим прописом.

Службени рокови су рокови који нису одређени законом или другим прописом, већ их одређује службено лице које води поступак.

Законом о правној заштити индустријског дизајна прописани су следећи рокови (**законски рокови**):

- у поступку утврђивања датума подношења пријаве – рок од 30 дана за отклањање недостатака (чл. 23. ст. 4. ЗОИД);
- за признање међународног права првенства – за достављање Заводу приоритетног уверења прописан је рок од 3 месеца од дана подношења пријаве (чл. 25. ст. 3. ЗОИД);
- за повраћај у пређашње стање – рок од 3 месеца од дана пријема закључка о одбацивању пријаве, односно закључка о обустави поступка;
- у поступку по предлогу за оглашавање ништавим регистрације индустријског дизајна – рок од 30 дана за одговор на предлог за оглашавање ништавим индустријског дизајна (чл. 60. ст. 1. ЗОИД).

За предузимање свих осталих радњи у поступку примењују се **службени рокови** које одреди службено лице које води поступак.

8. Продужење рока

Рок који је одредило службено лице које води поступак, као и рок одређен прописима за који је предвиђена могућност продужења, може се продужити на молбу странке у поступку поднету пре истека рока ако постоје оправдани разлози за продужење.

Пријавилац има могућност да уколико сматра да му је остављени рок за поступање по резултату испитивања недовољан, затражи да му се одобри продужење рока, тј. да му се одреди нови рок у коме треба да поступи по резултату испитивања. За свако продужење рока за одговор на резултат испитивања плаћа се одговарајућа такса која је прописана Тарифним бројем 122. Тарифе републичких административних такси.

Пријавилац може у захтеву за продужење рока да наведе за које време тражи да му се одобри продужење рока. Уколико не наведе тачно време за које тражи продужење рока, испитивач ће му одобрити продужење рока за онај временски период за који је плаћена такса за продужење рока.

Кад је реч о продужењу рока, могуће су следеће ситуације: да пријавилац тражи више продужења на краћи рок (нпр. три пута по 30 дана, што укупно износи 3 месеца); да пријавилац једном затражи продужење на дужи рок (нпр. на 3 месеца).

Сагласно члану 29. став 3. ЗОИД, Завод може да продужи рок за одговор на резултат испитивања за време које сматра примереним, а најдуже 3 месеца.

Сходно томе, испитивач ће по правилу продужити рок за одговор на резултат испитивања за оно време које је затражио пријавилац с тим да то продужење рока не може бити дуже од три месеца. Међутим, приликом одлучивања о захтеву за продужење рока, испитивач је дужан да се у сваком конкретном случају руководи начелом начелом истине и начелом економичности поступка и да полазећи од ових начела одобри продужење рока за одговор на резултат испитивања за оно време које сматра примереним с обзиром на све околности конкретног случаја. Сагласно наведеним начелима управног поступка, примереним ће се сматрати оно време у коме је с обзиром на околности случаја могуће без неоправданог одуговлачења и са што мање трошкова за странку прибавити све доказе и утврдити све одлучне чињенице неопходне за правилно и потпуно утврђивање чињеничног стања и за доношења законитог и правилног решења.

Изузетно, продужење рока није могуће у поступку утврђивања формалних услова за признање датума подношења пријаве (чл. 23. ЗОИД).

9. Повраћај у пређашње стање

Законом о правној заштити индустријског дизајна је изричито предвиђено да се захтев за повраћај у пређашње стање може поднети у следећим случајевима:

У случају када пријавилац у остављеном року не уреди пријаву, или не плати таксу за њено уређивање, он може поднети предлог за повраћај у пређашње стање у року од три месеца, од дана пријема закључка о одбацивању (чл. 29. ст. 6. ЗОИД).

У случају када пријавилац у остављеном року не достави доказе о извршеним уплатама таксе за признање права на индустријски дизајн, он може поднети предлог за повраћај у пређашње стање у року од три месеца од дана пријема закључка о обустави поступка (чл. 36. ст. 4. ЗОИД).

У свим осталим случајевима у којима Законом о правној заштити индустријског дизајна није изричито прописано да странка може тражити повраћај у пређашње стање, примењиваће се одредбе Закона о општем управном поступку којима је регулисан повраћај у пређашње стање (чл. 93. до 98. ЗУП-а).

Повраћај у пређашње стање ће се одобрити само уколико је странка из оправданих разлога пропустила да у року поступи по резултату испитивања или закључку, те је стога сходно одредби члана 94. Закона о општем управном поступку дужна да образложи разлоге због којих је била спречена да у року поступи по резултату испитивања или закључку. Странка је дужна да уз предлог за повраћај у пређашње стање достави и свој одговор на резултат испитивања, одосно да поступи по закључку.

За захтев за повраћај у пређашње стање плаћа се такса прописана Тарифним бројем 121. Тарифе републичких административних такси.

О предлогу за повраћај у пређашње стање, Завод одлучује закључком.

Поглавље VI

ПОСТУПАК ЗА ПРИЗНАЊЕ ПРАВА НА ИНДУСТРИЈСКИ ДИЗАЈН

1. Покретање поступка за признање права на индустријски дизајн

1.1. Подношење и пријем пријаве за признање права на индустријски дизајн

Поступак за признање права на индустријски дизајн покреће се подношењем пријаве за признање права на индустријски дизајн (у даљем тексту: пријава) (члан 18. ст. 1. ЗОИД).

Пријава се подноси у писаном облику, непосредно или поштом.

1.2. Утврђивање датума подношења пријаве

Као датум подношења пријаве ће се сматрати онај датум када подносилац пријаве поднесе Заводу пријаву за признање права на индустријски дизајн, која садржи све елементе прописане чланом 23. ЗОИД. У тренутку подношења пријаве, она мора да испуњава одређене формалне услове неопходне за утврђивање и признање датума подношења.

Чланом 23. ст. 1. ЗОИД таксативно је наведен минимум елемената које пријава треба да садржи да би био признат датум подношења пријаве и то:

- назначење да се тражи признање права на индустријски дизајн;
- име и презиме, односно назив и адреса подносиоца пријаве;
- приказ индустријског дизајна.

Службено лице које је задужено за пријем пријаве врши проверу испуњености формалних услова неопходних за утврђивање датума подношења пријаве.

На пријаву непосредно поднету Заводу за интелектуалну својину, која садржи све потребне елементе уписује се број пријаве и дан и час њеног пријема у надлежном органу и о томе се подносиоцу пријаве издаје потврда.

Пријава којој је признат датум подношења уписује се у Регистар пријава.

1.2.1. Назначење да се тражи признање права на индустријски дизајн (члан 18. ст. 1. ЗОИД)

Пријава се подноси на обрасцу захтева за признање права на индустријски дизајн (Д-1).

1.2.2. Подаци о подносиоцу пријаве (члан 23. ст. 1. тач. 2. ЗОИД)

Уколико је подносилац пријаве физичко лице, мора да буде наведено пуно име и презиме и адреса тог лица, а уколико је подносилац пријаве правно лице морају бити наведени подаци о његовом пословном имену и седишту. У случају несагласности између података наведених у пријави за признање права на индустријски дизајн и података садржаних у другим документима (као што је на пример приоритетно уверење, подаци из пуномоћја и сл.), сматраће се релевантним подаци садржани у пријави за признање права на индустријски дизајн.

1.2.3. Приказ индустријског дизајна за који се тражи заштита (члан 23. ст. 1. тач. 3. ЗОИД)

За признање датума подношења пријаве довољно је да је приложен приказ (фотографија или нацрт) индустријског дизајна за који се тражи заштита. Важно је нагласити да у том тренутку, приказ индустријског дизајна не мора да испуњава формалне захтеве који се посебно разматрају у поступку испитивања уредности пријаве, а који је посебно регулисан одредбом члана 21. Закона о правној заштити индустријског дизајна.

2. Редослед испитивања пријава

Пријаве се испитују по редоследу одређеном датумом и сатом њиховог подношења (чл. 28. ст. 1. ЗОИД).

Пријава се изузетно може решавати по хитном поступку у случајевима који су таксативно наведени у члану 28. ст. 2. ЗОИД.

У случају судског спора или поступка инспекцијског надзора, пријава ће се решавати по хитном поступку искључиво на захтев суда или надлежног органа тржишне инспекције, односно царинског органа (чл. 28. ст. 2. тач 1. ЗОИД). У овим случајевима подноси се захтев за испитивање пријаве по хитном поступку.

У случајевима када је поднет захтев за међународно регистровање индустријског дизајна на који се примењује Хашки систем о међународном регистровању индустријских дизајна (чл. 28. ст. 2. тач 2. ЗОИД). У овом случају, пријавилац не подноси посебан захтев за прекоредно испитивање пријаве.

3. Испитивање формалних услова за признање права на индустријски дизајн – испитивање уредности (члан 29. ЗОИД)

Пријава се сматра уредном ако садржи све елементе из чл. 19., 20. и 21. ЗОИД, доказ о уплати таксе за пријаву и друге податке прописане чл. 8-13. Уредбе о садржини регистра пријава и регистра индустријског дизајна, садржини захтева

који се подносе у поступку за признање и заштиту права на индустријски дизајн и подацима који се објављују у службеном гласилу надлежног органа.

Уколико испитивач утврди да пријава није уредна, он ће резултатом испитивања обавестити подносиоца пријаве о уоченим неправилностима и позваће га да у року од 30 дана уреди пријаву.

Ако подносилац пријаве у остављеном року не уреди пријаву, или не плати таксу за њено уређење, испитивач ће закључком одбацити пријаву.

4. Испитивање услова за признање права на индустријски дизајн – суштинско испитивање (члан 30. ЗОИД)

Ако је пријава формално уредна, испитивач испитује да ли су испуњени услови за признање права на индустријски дизајн.

Услови за признање права на индустријски дизајн морају бити испуњени у тренутку уписа права на индустријски дизајн у Регистар индустријског дизајна.

У поступку суштинског испитивања пријаве за признање права на индустријски дизајн, може бити узето у обзир и писмено мишљење сваког заинтересованог лица у коме се образлажу разлози из члана 4 и 5. Закона о правној заштити индустријског дизајна због којих пријављени индустријски дизајн не испуњава услове за заштиту индустријским дизајном. Заинтересовано лице које у поступку износи разлоге због којих сматра да пријављени индустријски дизајн не испуњава услове за заштиту индустријским дизајном није странка у поступку.

Мишљење трећег лица нема обавезујућу снагу за испитивача, већ представља само индикацију о евентуалним разлозима за одбијање, коју испитивач треба да има у виду приликом испитивања пријаве.

Уколико испитивач утврди да пријављени индустријски дизајн не испуњава услове за признање права на индустријски дизајн, испитивач ће писменим путем обавестити подносиоца пријаве резултатом испитивања о разлозима због којих се право на индустријски дизајн не може признати у позваће га да се у року од 30 дана о тим разлозима изјасни (члан. 31. ст. 1. ЗОИД).

Уколико пријавилац у остављеном року достави Заводу свој одговор на резултат испитивања, испитивач ће га размотрити и на основу поновне анализе пријављеног индустријског дизајна одлучити да ли су испуњени услови за признање права на индустријски дизајн.

Ако пријавилац не поступи по резултату испитивања, или поступи али испитивач и даље сматра да се индустријски дизајн не може признати, биће донето решење о одбијању захтева за признање права на индустријски дизајн (чл. 31. ст. 3. ЗОИД).

У случају када пријава садржи више индустријских дизајна (вишеструка пријава), а испитивач утврди да вишеструка пријава, поред индустријских дизајна којима се

може признати заштита садржи један или више индустријских дизајна којима се, на основу Закона о правној заштити индустријског дизајна, не може признати заштита, надлежни орган ће писменим путем о томе обавестити подносиоца пријаве и позваће га да се у одређеном року који надлежни орган одреди изјасни о наведеним разлозима (чл. 34. ст. 1. ЗОИД).

Ако пријавилац не поступи по резултату испитивања, или поступи али испитивач и даље сматра да се неким индустријским дизајнима из вишеструке пријаве не може признати заштита, надлежни орган ће донети решење о делимичном признању вишеструке пријаве (чл. 34. ст. 3. ЗОИД).

5. Одустанак од пријаве за признање права на индустријски дизајн (члан 32. ЗОИД)

Пријавилац може у току целог поступка одустати од пријаве у целини или само за неке индустријске дизајне.

Ако је у Регистру пријава уписано одређено право у корист трећег лица, подносилац пријаве не може одустати од пријаве без писмене сагласности лица на чије име је уписано то право.

У случају када подносилац пријаве одустане од пријаве у целини, надлежни орган ће донети закључак о обустави поступка, а пријава престаје да важи наредног дана од дана предаје надлежном органу изјаве о одустанку.

Уколико пријавилац одустане од појединих индустријских дизајна из пријаве, поступак се не окончава, већ се наставља за индустријски дизајн, односно индустријске дизајне од којих пријавилац није одустао.

6. Раздвајање пријаве

Подносилац вишеструке пријаве, односно пријаве која садржи захтев за признање права на више индустријских дизајна, може, уз плаћање прописане таксе, да поднесе захтев за раздвајање своје вишеструке пријаве на више појединачних, или вишеструких издвојених пријава (чл. 33. ст. 1. ЗОИД).

Свака од издвојених пријава добија нови број пријаве и заводи се у регистар пријава, али задржава датум подношења првобитне вишеструке пријаве и њено право првенства (чл. 33. ст. 2. ЗОИД).

О раздвајању пријаве доноси се посебно решење, у коме се назначавља број, односно бројеви нових пријава, индустријских дизајна који остају у првобитној вишеструкој пријави и индустријских дизајна који су у издвојеној, или издвојеним пријавама (чл. 33. ст. 3. ЗОИД).

7. Претварање пријаве за признање права за индустријски дизајн у пријаву за признање патента, односно малог патента (чл.35. ЗОИД)

До окончања поступка, пријава за признање права на индустријски дизајн може се претворити у пријаву за признање патента, односно малог патента.

8. Признање права на индустријски дизајн и упис права на индустријски дизајн у Регистар индустријског дизајна

Након спроведеног поступка испитивања пријаве, уколико пријава испуњава услове за признање права на индустријски дизајн надлежни орган закључком позива подносиоца пријаве да плати таксу за првих пет година заштите и трошкове објаве индустријског дизајна, као и таксу са издавање исправе о индустријском дизајну.

Износ такси за првих 5 година заштите прописан је Тарифним бројем 115. Тарифе републичких административних такси. Износ такси за издавање исправе о индустријском дизајну прописан је Тарифним бројем 123. Тарифе републичких административних такси, а износ трошкова објаве индустријског дизајна је прописан Тарифним бројем 3 Одлуке о висини накнада посебних трошкова поступка који води Завод за интелектуалну својину и накнада трошкова за пружање информационих услуга Завода.

Подносилац пријаве је дужан да у остављеном року достави Заводу доказе о уплати поменутих такси и након тога признато право се уписује у Регистар индустријског дизајна, а носиоцу права на индустријски дизајн се издаје исправа о индустријском дизајну. Исправа о индустријском дизајну има карактер решења у управном поступку (чл. 37. став 2. ЗОИД).

9. Објављивање признатог права

Признато право на индустријски дизајн објављује се у службеном гласилу Завода за интелектуалну својину, односно Гласнику интелектуалне својине (члан 38. ЗОИД).

У службеном гласилу надлежног органа објављују се следећи подаци о праву на индустријски дизајн:

- 1) регистарски број индустријског дизајна;
- 2) датум уписа у Регистар индустријског дизајна;
- 3) Д-број и датум подношења пријаве;
- 4) пословно име и седиште носиоца права на индустријски дизајн, односно име и адреса физичког лица;
- 5) подаци о признатом праву првенства;
- 6) датум до ког важи индустријски дизајн;
- 7) назив предмета заштите;
- 8) приказ;

- 9) податак да се на одређеном елементу индустријског дизајна наведеном у опису индустријског дизајна не тражи искључиво право;
- 10) број ијављених индустријских дизајна;
- 11) подаци о пуномоћнику;
- 12) датум до ког важи право на индустријски дизајн;
- 13) подаци о променама које се односе на право на индустријски дизајн: промена имена и адресе носиоца права на индустријски дизајн; пренос права, лиценца, залога; статусне промене настале код носиоца права на индустријски дизајн, корисника лиценце, односно залогопримца и други подаци значајни за правни статус права на индустријски дизајн;
- 14) подаци о престанку важења права на индустријски дизајн;
- 15) подаци о продужењу важења права на индустријски дизајн.

Поглавље VII

ИСПИТИВАЊЕ ФОРМАЛНИХ УСЛОВА ЗА ПРИЗНАЊЕ ПРАВА НА ИНДУСТРИЈСКИ ДИЗАЈН (ИСПИТИВАЊЕ УРЕДНОСТИ)

1. Садржина пријаве за признање права на индустријски дизајн

Поступак за признање права на индустријски дизајн покреће се пријавом за признање права на индустријски дизајн.

Чланом 18. ст. 3. ЗОИД, прописано је да су битни делови пријаве:

- a) захтев за признање права на индустријски дизајн;
- b) опис индустријског дизајна;
- c) дводимензионални приказ индустријског дизајна.

Једна пријава може да садржи захтев за признање права на индустријски дизајн за један или више индустријских дизајна (до 100) који се примењују на производима сврстаним у исту класу и поткласу међународне класификације прописане Локарнским аранжманом о установљењу међународне класификације индустријских дизајна.

2. Садржина захтева за признање права на индустријски дизајн

Садржина захтева за признање права на индустријски дизајн прописана је чланом 19. ст. 1. ЗОИД и чланом 8. Уредбе о садржини регистра пријава и регистра

индустријског дизајна, садржини захтева који се подносе у поступку за признање и заштиту права на индустријски дизајн и подацима који се објављују у службеном гласилу надлежног органа.

Захтев за признање права на индустријски дизајн се подноси у два примерка и мора да садржи следеће:

- 1) податке о пословном имену и седишту подносиоца пријаве, односно име и адресу физичког лица;
- 2) податке о пуномоћнику, ако се пријава подноси преко пуномоћника;
- 3) податке о заједничком представнику, ако постоји више подносилаца пријаве;
- 4) стваран и кратак назив предмета заштите;
- 5) назначење да ли се пријава односи на један или више предмета заштите;
- 6) податке о аутору индустријског дизајна (ако он не подноси пријаву), или напомену о изјави да аутор не жели да буде наведен у пријави;
- 7) податке о затраженом праву првенства из члана 25. и 26. ЗОИД;
- 8) правни основ за подношење пријаве ако аутор индустријског дизајна није подносилац пријаве;
- 9) податак да се захтева објављивање признатог права на индустријски дизајн дванаест месеци након датума доношења решења о признању права на индустријски дизајн (одложено објављивање);
- 10) податак да се на одређеном елементу индустријског дизајна наведеном у опису индустријског дизајна не тражи искључиво право;
- 11) податак о плаћеној републичкој административној такси,
- 12) потпис и печат подносиоца пријаве или његовог пуномоћника.

Као потврду о примљеној пријави, надлежни орган подносиоцу пријаве доставља примерак захтева за признање права на индустријски дизајн, на коме мора да буде наведен датум пријема.

2.1. Подносилац пријаве

Подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн може бити како домаће, тако и страном физичко или правно лице. Чланом 10. Закона о правној заштити индустријског дизајна прописано је да право на заштиту индустријског дизајна припада аутору или његовом правном следбенику, односно послодавцу. Страна физичка и правна лица у погледу заштите индустријског дизајна уживају иста права као и домаћа физичка и правна лица, ако то произилази из међународних уговора или из начела узајамности.

Подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн не може бити представништво страног правног лица у Србији, јер сагласно Закону о спољнотрговинском пословању представништва немају статус правног лица. Огранак је издвојен, правно зависан организациони део оснивача, који трајно обавља послове из делатности за које је оснивач регистрован. Огранак не може имати ширу пословну способност од оснивача (Закон о спољнотрговинском пословању - „Службени гласник РС“, бр. 36/2009).

Огранак је организациони део привредног друштва који нема својство правног лица (Закон о привредним друштвима - „Службени гласник РС“, бр. 125/2004). Представништво је издвојен, правно зависан организациони део оснивача, који обавља претходне и припремне радње у вези са закључењем уговора и који не може да закључује уговоре, осим за сопствене потребе (Закон о спољнотрговинском пословању „Службени гласник РС“, бр. 36/2009).

2.1.1. Назначење адресе пријавиоца

Уколико је пријавилац физичко лице, мора да наведе пуно име и презиме и адресу.

Уколико је пријавилац правно лице мора да наведе податке о свом пословном имену и седишту.

Пријавилац треба да назначи само једну адресу, али ако их је наведено више, прва наведена ће се сматрати услужном адресом, изузев ако пријавилац изричито не наведе која се адреса сматра услужном.

Недостављање података о броју телефона, фах-а, е-маил-а неће се сматрати формалним недостатком.

Исто тако, пријавилац треба да назначи име државе чији је држављанин (за физичко лице), односно у којој има седиште (за правно лице).

2.2. Пуномоћник

Страно физичко или правно лице у поступку пред Заводом мора заступати заступник уписан у регистар заступника који води Завод за интелектуалну својину, или домаћи адвокат (члан 16. ЗОИД).

Заступник који обавља послове заступања у остваривању права на индустријски дизајн мора имати завршен правни факултет или један од факултета техничке струке и положен посебан стручан испит у надлежном органу или да има завршен један од факултета техничке струке или правни факултет и најмање пет година радног искуства на пословима индустријске својине у надлежном органу.

Уколико се пријава подноси преко пуномоћника, пријавилац је дужан да уз пријаву достави и оригинал пуномоћја за заступање. Уколико један пријавилац подноси две или више пријава, он тада може уз једну пријаву да достави оригинал генералног пуномоћја, с тим што ће у свакој следећој пријави назначити у ком предмету се налази оригинал генералног пуномоћја.

У случају када пријаву поднесе страно правно или физичко лице без посредства пуномоћника, испитивач је дужан да га позове да постави пуномоћника који је домаћи адвокат и да му достави листу заступника.

Завод може пријавиоцу и сваком заинтересованом лицу да достави листу заступника, али не сме да препоручи било које лице са те листе.

Могуће је да у току поступка по пријави за признање права на индустријски дизајн дође до промене пуномоћника. Тада важи правило да свако касније пуномоћје аутоматски замењује претходно, без потребе да пријавилац изричито откаже пуномоћје претходном пуномоћнику.

Представништво страног правног лица нема својство заступника тог правног лица у поступку у остваривању права из Закона о правној заштити индустријског дизајна. Тако, уколико страно правно лице које је подносилац пријаве, као свог пуномоћника одреди своје представништво у Србији, сматраће се да нема пуномоћника, па ће испитивач бити дужан да у смислу чл. 16. и 17. ЗОИД позове пријавиоца да постави пуномоћника са листе заступника коју ће му доставити.

2.3. Подаци о заједничком представнику, ако постоји више подносиоца пријаве

У случају када пријаву поднесе више физичких или правних лица, у пријави морају да буду наведени подаци о пословном имену и седишту, односно имену и адреси сваког од њих. Уколико пријавиоци нису именовали заједничког представника, пријава ће се сматрати уредном, а сва достављања ће се вршити првом који је наведен у пријави, а ако достављање првом не буде могуће, достављање ће се извршити другом пријавиоцу који је наведен у пријави.

2.4. Стваран и кратак назив предмета заштите

Назив предмета заштите треба да буде кратак и стваран, а не комерцијалан назив производа (на пример: „медицински јастук“, а не „медицински јастук - САН“) јер се на основу назива одређује којој класи и поткласи међународне класификације припада производ.

2.5. Назначење да ли се пријава односи на један или више индустријских дизајна.

Једна пријава може да садржи захтев за признање права на индустријски дизајн за један или више индустријских дизајна (до 100), који се примењују на производима сврстаним у исту класу међународне класификације индустријских дизајна.

Подносилац пријаве је дужан да у захтеву за признање права на индустријски дизајн назначи да ли се пријава односи на један или више индустријских дизајна, односно да назначи број индустријских дизајна у пријави.

2.6. Подаци о аутору индустријског дизајна

Аутор индустријског дизајна је физичко лице које је креирало индустријски дизајн и има морална и имовинска права.

Морално право аутора индустријског дизајна је право аутора да његово име буде наведено у пријави, списима и исправи о индустријском дизајну.

Имовинско право аутора индустријског дизајна је право аутора да ужива економску корист од искоришћавања заштићеног индустријског дизајна.

Ако аутор индустријског дизајна није носилац права на индустријског дизајн, облик економске користи коју ужива аутор заштићеног индустријског дизајна од његовог искоришћавања одређује се уговором између носиоца индустријског дизајн и аутора индустријског дизајна.

Уколико аутор индустријског дизајна на жели да буде наведен у пријави подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн је у обавези да Заводу достави потписну изјаву од стране аутора да аутор не жели да буде наведен у пријави.

Аутор индустријског дизајна може током поступка заштите, као и током целог рока трајања права на индустријски дизајн повући своју изјаву да не жели да му име буде наведено у пријави, регистрима, као и у другим исправама.

2.7. Подаци о затраженом праву првенства (чл. 24. ЗОИД)

Подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн ужива од датума подношења пријаве право првенства у односу на сва друга лица која су за исти индустријски дизајн касније поднела пријаву. Право првенства настаје даном подношења уредне пријаве у писарници Завода за интелектуалну својину.

2.8. Правни основ за подношење пријаве на име пријавиоца ако аутор индустријског дизајна није подносилац пријаве

Уколико подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн није истовремено и аутор индустријског дизајна потребно је да подносилац пријаве достави доказ на основу кога се може утврдити правни основ за подношење пријаве (на пример уговор о раду, уговор о делу и сл). Подносилац пријаве дужан је у Захтеву за признање права на индустријски дизајн да наведе податке о аутору индустријског дизајна или да достави изјаву аутора да не жели да буде наведен у пријави (члан 19. став 1 тачка 5. ЗОИД).

2.9. Податак да се захтева објављивање признатог права на индустријски дизајн дванаест месеци након датума доношења решења о признању права на индустријски дизајн (одложено објављивање)

Захтев за признање права на индустријски дизајн може да садржи и изјаву да се захтева објављивање признатог права на индустријски дизајн 12 месеци након датума доношења решења о признању права на индустријски дизајн, а што је сходно члану 19. став 2. ЗОИД.

2.10. Податак да се на одређеном елементу индустријског дизајна наведеном у опису индустријског дизајна не тражи искључиво право

Подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн може да наведе у напомени да на одређеном елементу наведеном у опису индустријског дизајна не тражи искључиво право.

2.11. Податак о плаћеној републичкој административној такси

Уз захтев за признање права на индустријски дизајн прилаже се доказ о уплаћеној такси у износу који је одређен Тарифним бројем 107. Тарифа републичких административних такси.

Подносилац пријаве дужан је да уз захтев за признање права на индустријски дизајн достави први примерак уплатнице или оверен и потписан извод од стране банке као доказ о плаћеној републичкој административној такси за пријаву.

Ако је подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн физичко лице, такса се плаћа у износу умањеном за 50%.

2.12. Потпис

Пријава мора да буде потписана од стране пријавиоца, односно заједничког представника, ако има више пријавилаца, или од стране његовог пуномоћника. Уколико је пријавилац правно лице, пријава мора да садржи и печат тог правног лица. За подношење пријаве не тражи се било каква нотаризација или легализација потписа.

3. Прилози који се подносе уз захтев за признање права на индустријски дизајн

Чланом 9. Уредбе о садржини регистра пријава и регистра индустријског дизајна, садржини захтева који се подносе у поступку за признање и заштиту права на индустријски дизајн и подацима који се објављују у службеном гласилу надлежног органа прописано је да се уз захтев за признање права на индустријски дизајн подноси и:

- 1) опис;
- 2) приказ;
- 3) пуномоћје, ако се пријава подноси преко пуномоћника;
- 4) оверени препис пријаве ако је затражено право првенства из члана 25. Закона о правној заштити индустријског дизајна;
- 5) потврда, односно уверење надлежног органа ако је затражено право првенства из члана 26. Закона о правној заштити индустријског дизајна;
- 6) изјава аутора индустријског дизајна, ако аутор не жели да буде наведен у пријави;

- 7) изјава о основу стицања права на подношење пријаве, ако аутор индустријског дизајна није подносилац пријаве;
- 8) изјава о заједничком представнику, ако постоји више подносилаца пријаве;
- 9) доказ о уплати републичке административне таксе.

3.1. Опис индустријског дизајна

3.1.1. Опште напомене

Опис индустријског дизајна треба да се односи само на спољни облик предмета заштите, што подразумева површине тела, односно његових делова које се виде стално или при њиховој редовној употреби, односно само на слику или цртеж којим је приказан предмет заштите, а који може да се пренесе на одређени производ или његов део.

Опис индустријског дизајна не треба да садржи податке који се односе на конструкцију, функцију или функционалне предности и сличне податке о телу или његовим деловима.

3.1.2. Садржина описа индустријског дизајна

Опис се доставља у 2 (два) истоветна примерка. Опис мора да буде откуцан писаћом машином или рачунаром, термилошки јасан и читљив, на папиру формата А4 и мора да садржи:

- 1) податке о подносиоцу пријаве;
- 2) кратак и стваран назив предмета заштите, а не комерцијалан;
- 3) став у коме се истиче намена предмета заштите, ако се из назива предмета не може закључити његова намена (као први став описа);
- 4) став у коме се истиче новост предмета заштите, односно његових појединих делова;
- 5) став у коме се наводи шта који од достављених приказа представља, уколико се предмет заштите приказује на више од једног приказа;
- 6) став у коме се описује облик или изглед тела у целини;
- 7) потпис подносиоца пријаве (у доњем десном углу).

У текстуалном делу описа као први став описа, наводи се намена индустријског дизајна уколико се из назива не може утврдити намена производа, а ради прецизног сврставања производа у одговарајућу класу и поткласу међународне класификације индустријског дизајна од стране испитивача пријаве.

Следећи став описа индустријског дизајна треба да садржи назначене карактеристике индустријског дизајна за који се тражи заштита, помоћу којих се одређује новост и обим заштите индустријског дизајна и на основу кога се индустријски дизајн у обликовном смислу битно разликује од већ познатих индустријских дизајна.

У следећем ставу описа се наводи објашњење које се односи на достављене приказе, односно наводи шта који од достављених приказа представља.

Последњи став описа (детаљан део описа) треба да садржи наводе који се односе на облик предмета заштите у целини, као и облике делова тела производа који се виде стално или приликом редовне употребе. Спољни облик производа и његове делове тела потребно је описивати геометријским појмовима.

Уколико је индустријски дизајн тродимензионални производ, облик тела у целини, као и облике делова тела производа потребно је описивати геометријским изразима који одговарају тродимензионалности. Уколико се ради о дводимензионалном предмету заштите, односно изгледу шаре која је садржана у склопу тродимензионалног производа или се подноси у посебној пријави, изглед и распоред поља је потребно описивати геометријским изразима који одговарају дводимензионалности.

Приликом описа, имајући у виду потпуну сагласност описа и приказа, односно нацрта тела производа могуће је позвати се на бројчане ознаке на приказу.

У детаљном делу описа предмет заштите је потребно описивати одговарајућим редом (одозго на доле или обрнуто).

Опис не треба да садржи податке који се односе на конструкцију, функцију или функционалне предности или сличне податке о производу и његовим деловима, јер такви подаци не могу уживати заштиту индустријским дизајном. Податке који се односе на жиг, потребно је уклонити са приказа или у детаљном делу описа навести да се за те податке не тражи заштита индустријским дизајном.

Ако једна пријава садржи више предмета заштите (вишеструка пријава), за сваки предмет заштите подноси се посебан опис на посебном папиру формата А4.

3.2. Приказ индустријског дизајна

3.2.1. Техничке карактеристике приказа

Приказ треба да буде такав да се сви детаљи индустријског дизајна јасно виде и да, у погледу квалитета и других техничких захтева, испуњава прописане услове.

Приказ садржи искључиво предмет заштите.

Приказ се подноси у два истоветна примерка, и то тако што се један примерак лепи или уноси рачунаром на папир А4 формата уз захтев, а други примерак се доставља одвојено у прилогу.

Приказ може бити поднесен као фотографија или нацрт и не може бити мањи од 3 cm x 3 cm, ни већи од 16 cm x 16 cm. Приказ може бити у црно-бели или у боји.

Прикази се лепе по редном броју, на папир А4 формата уз захтев. На једној страни може да буде највише 20 приказа распоређених на начин на који подносилац

пријаве жели да они буду објављени. Маргина од најмање 5 mm треба да буде око сваког приказа. Прикази не смеју да буду савијени.

Ако се једном фотографијом или нацртом не могу приказати сва нова спољна обележја предмета заштите, доставља се онолико фотографија или нацрта колико је неопходно да се прикажу нове карактеристике предмета заштите.

Ако је предмет заштите представљен фотографијама или нацртима, они морају да буду посебно нумерисани, тако да нумерација садржи два арапска броја раздвојена тачком (пример 1.1, 1.2, 1.3). На захтеву нумерација се врши испод фотографије или нацрта (на папиру формата А4 на коме је залепљен или унет рачунаром приказ), а на другом примерку фотографије или нацрта – на полећини.

Ако једна пријава садржи више предмета заштите, за сваки предмет заштите подноси се посебан приказ, који мора бити нумерисан арапским бројевима раздвојеним тачком (пример: 1.1, 1.2, 1.3. за први предмет заштите; 2.1, 2.2, 2.3. за други предмет заштите и тако редом колико има предмета заштите).

Ако је у питању пријава за признање права на дводимензионални индустријски дизајн (чл. 21. ст. 4. ЗОИД), као приказ се може доставити дводимензионални примерак (узорак) пријављеног индустријског дизајна, с тим да се најкасније у року од шест месеци од дана подношења пријаве надлежном органу мора доставити приказ.

Дводимензионални примерак (узорак) не сме да буде већи од 26cm x 17 cm ни дебљи од 3 mm. Узорак не сме да буде пресавијен и не сме да буде тежи од 50 g. Такав узорак треба залепити на папир формата А4 и нумерисати на начин како је то напред наведено.

Производи који су подложни кварењу или који могу бити опасни за складиштење, неће бити прихваћени као узорци.

3.2.2. Фотографије

Фотографије које се прилажу морају да буду професионалног квалитета, без подлоге, добијене на основу негатива или дијапозитива, и морају имати равне углове.

Предмет заштите мора бити приказан на неутралној и једнобојној подлози и не сме имати сенке.

Ако се предмет заштите приказује на фотографији, она не сме да буде:

- 1) инстант-фотографија;
- 2) ретуширана фотографија (тушем, мастилом или коректурном течном шћу);
- 3) фотографија која није подобна за офсет-репродуковање;
- 4) фотокопија.

3.2.3. Нацрт

Нацрти се подносе у оригиналу и морају да буду професионалног квалитета и изведени прибором за техничко цртање или уз помоћ рачунара на квалитетном, белом, непровидном папиру.

Предмет заштите мора да буде приказан у перспективи и по потреби у пројекцијама, с тим што може садржати сенке и сенчења ради истицања рељефа.

Ако се предмет заштите приказује на нацрту, он не сме:

- 1) да буде технички цртеж којим се предмет приказује у пројекцијама и пресеку, а нарочито који садржи осне линије, котне линије и димензије;
- 2) да садржи објашњења или легенде на предмету заштите или поред њега;
- 3) да буде неподобан за офсет-репродуковање.

3.2.4. Измена приказа

У пријави не може се накнадно изменити приказ индустријског дизајна тако да се по свом обиму и садржини битно разликује од оног који је одређен описом достављеним приликом подношења пријаве (чл. 27. ЗОИД).

3.3. Пример формално уредног описа и приказа

Опис индустријског дизајна треба да буде прецизан и сажет опис укупног спољашњег изгледа предмета заштите, заснован на поднетом приказу, који се види стално или приликом његове редовне употребе и да испуњава друге прописане услове. То значи да опис и прикази предмета заштите треба да буду у сагласности. Односно све обликовне карактеристике предмета заштите које се могу видети на приказима треба да буду наведене у опису.

Пример за опис тродимензионалног индустријског дизајна:

КОРПА ЗА ОТПАДКЕ

Пријављено тело, за чији дизајн се тражи заштита, односи се на корпу за отпатке чије је обликовно решење ново и оригинално, те се пријављено тело битно разликује од до сада познатих корпи за отпадке.

Нов спољни облик пријављеног тела, карактерише облик тела корпе као и три вертикална низа са по седам отвора, на свим зидовима пријављеног тела, а што битно утиче на укупан изглед пријављеног тела тако да је оно ново и различито од до сада познатих тела.

Детаљан опис облика пријављеног тела, за чији дизајн се тражи заштита, биће дат у наставку, а према приложеним фотографијама тела, где:

Слика 1.1 представља перспективан изглед тела у погледу са горње стране,
Слика 1.2 представља перспективни изглед тела у погледу са доње стране,
Слика 1.3 представља изглед тела у погледу са горње стране,
Слика 1.4 представља изглед тела у погледу са доње стране,
Слика 1.5 представља изглед једне стране тела где се види и отвор у горњем делу,
Слика 1.6 представља изглед једне стране тела где се види и дно пријављеног тела.

Корпа за отпадке, као што се може видети са приложених фотографија, има тело обликовано у виду обрнуте зарубљене пирамиде, квадратне основе. Пријављено тело битно карактеришу ивице које се налазе између зидова, који имају изглед обрнутих трапезастих плоча, јер су поменуте ивице заобљене тако да им је попречни пресек у виду четвртине кружнице. Осим наведеног поменуте ивице, целом висином, карактерише конвексност. Горњи руб пријављеног тела, по целом обиму, карактерише каскадно проширени сегмент који прати изглед горње ивице пријављеног тела, тако да је поменути сегмент облика квадратног рама, који је, такође, заобљен на угловима у виду четвртине кружнице.

Сва четири зида пријављеног тела битно карактеришу три вертикална низа са по седам отвора у сваком низу. Битна карактеристичност поменутих отвора је та што су доња три отвора, сваког вертикалног низа, правоугаона, док су горња четири отвора, у наставку на горе, квадратна. Осим наведеног свих седам отвора, сва три низа, карактерише и то што су отвори у доњем делу, ближе доњој ивици зидова пријављеног тела, најмањи, односно површина тих отвора је најмања, а површина отвора се повећеве идући ка горњој ивици пријављеног тела, тако да је површина отвора, сва три низа, који су ближи горњој ивици тела, највећа.

Пријављено тело карактерише то што је површина тела, са спољне стране, рапава, пескирана, док је са унутрашње стране површина тела глатка.

Квадратно дно пријављеног тела, уз ивице, карактерише рапава, пескирана, површина која има изглед квадратног рама, заобљених углова и што поменуту површину дна карактерише конвексност. Поменуту, рапаву, површину дна битно карактеришу и два, веома плитка, међусобно паралелна, жљеба која прате изглед ободне ивице дна и која се налазе на малом, међусобном растојању. Површина дна коју окружује, напред наведена, рапава, површина која има изглед квадратног рама је глатка. Обим квадратног дна је за једну трећину мањи од обима горње квадратне ивице пријављеног тела.

Пример за приказе тродимензионалног индустријског дизајна:

Сл. 1.1

Сл. 1.2

Сл. 1.3

Сл. 1.4

Сл. 1.5

Сл. 1.6

Пример за опис дводимензионалног индустријског дизајна:

ГРАФИЧКИ СИМБОЛ

Пријављени дизајн за који се тражи заштита овом пријавом предвиђен је за употребу на омотима различито обликованих паковања.

Новост изгледа пријављеног дизајна-графичког симбола карактеришу боје, распоред и изглед неколико различитих поља, тако да се изглед пријављеног дизајна у целини битно разликује од до сада познатих.

Детаљан опис изгледа пријављеног дизајна биће дат у наставку, а према приложеној слици, где:

Сл. 1.1. представља изглед графичког симбола.

Графички симбол, као што се може виде са приложене слике, битно карактерише прстенасто црвено поље, неједнако тонирано, тако да је ово поље најтамније са леве стране, у доњој левој четвртини, а идући ка десној страни тог поља, прстенасто поље је све светлије, тако да је најсветлије у својој горњој десној четвртини. Пријављени дизајн битно карактерише то што је спољна ивица прстенастог поља наглашена танким линијским, тамно браон, кружним пољем које га окружује. Кружно окер поље, које окружује напред наведено прстенасто црвено поље, је такође неједнако тонирано. Ово поље битно карактерише то што је најтамније са своје леве стране, односно доња лева четвртина тог поља, а све је светлије идући ка његовој десној страни тако да је ово поље најсветлије у горњој десној четвртини тог поља. Средиште кружног окер поља, лево и десно од његовог вертикалног пречника, битно карактерише по једно, вертикално, правоугаоно браон поље, чија је доња краћа ивица лучно испупчена. Свако вертикално правоугаоно поље битно карактерише то што је најтамније уз ивице, док је средиште тог поља, целом висином, нешто светлије, али неједнаких тонова браон боје, уствари свако правоугаоно поље карактерише низ мањих, правоугаоних и троугластих поља, неједнако тонираних и наизменично постављених једно изнад другог, а између доње и горње краће ивице тог поља. Ова поља карактеришу две боје, боја беле кафе и светло браон боја.

Пример за приказе дводимензионалног индустријског дизајна:

Сл. 1.1

Поглавље VIII

ПРАВО ПРВЕНСТВА

1. Опште право првенства (члан 24. ЗОИД)

Право првенства је одређено датумом подношења пријаве. Наиме, подносилац пријаве има право првенства од датума подношења пријаве у односу на сва друга лица која су за исти или сличан индустријски дизајн, касније поднела пријаву.

2. Међународно право првенства (чл. 25. ЗОИД)

Правном или физичком лицу које је поднело уредну пријаву индустријског дизајна са дејством у некој земљи чланици Париске уније или Светске трговинске организације, признаће се у Републици Србији право првенства од датума подношења те пријаве ако у Републици Србији за исти индустријски дизајн поднесе пријаву у року од шест месеци од дана подношења пријаве са дејством у односној земљи. У захтеву за признање индустријског дизајна назначавач се датум подношења, број пријаве и земља за коју је пријава поднета.

Уредном пријавом сматра се свака пријава која испуњава услове уредности према националном законодавству земље чланице Париске уније или Светске трговинске организације за коју је пријава поднета или према међународном уговору закљученом између ових земаља, без обзира на каснију праву судбину те пријаве.

Правно или физичко лице дужно је да, у року од три месеца од дана подношења пријаве у Републици Србији, достави надлежном органу препис пријаве оверен од надлежног органа земље чланице Париске уније, Светске трговинске организације, односно међународне организације којој је та пријава поднесена.

Захтев за издавање уверења о праву првенства мора да садржи:

- 1) приказ истоветан приказу у пријави;
- 2) опис истоветан опису у пријави;
- 3) доказ о уплати таксе за уверење о праву првенства.

Уверење о праву првенства садржи нарочито:

- 1) податке о подносиоцу пријаве;
- 2) податке о аутору индустријског дизајна;
- 3) број пријаве и датум подношења пријаве;
- 4) приказ истоветан приказу у пријави;

5) опис истоветан опису у пријави.

3. Сајамско право првенства (чл. 26. ЗОИД)

Подносилац пријаве који је, у року од три месеца пре дана подношења пријаве, на домаћем сајму или изложби међународног карактера, или у некој другој земљи чланици Париске уније или Светске трговинске организације излагао индустријски дизајн, може да у пријави тражи признање права првенства од дана првог излагања тог индустријског дизајна.

Подносилац пријаве треба да достави потврду надлежног органа земље чланице Париске уније или Светске трговинске организације да је у питању сајам, односно изложба међународног карактера, уз назначење података о врсти сајма, односно изложбе, месту одржавања, датума отварања и затварања сајма, односно изложбе, и датума првог излагања тог индустријског дизајна.

Уверење да је изложби, односно сајму одржаном у Републици Србији званично признат међународни карактер издаје Привредна комора Србије.

Поглавље IX

КЛАСИФИКАЦИЈА ИНДУСТРИЈСКОГ ДИЗАЈНА

Производ за који се тражи заштита индустријским дизајном мора да буде сврстан у класу и поткласу Међународне класификације индустријског дизајна – Локарнска класификација.

Локарнским аранжманом о установљењу међународне класификације индустријског дизајна (у даљем тексту Локарнска класификација), прихваћена је јединствена класификација индустријског дизајна.

У поступку по пријави за признање права на индустријски дизајн примењује се последња важећа верзија Локарнске класификације.

Локарнска класификација садржи листу класа и поткласа производа сврстаних по абecedном реду и листу класа и поткласа производа сврстаних по класама од 01 до 32.

Испитивачи пријава индустријског дизајна у Групи за дизајн и ознаке географског порекла морају означити и сврстати производ у одређену класу и поткласу према Локарнској класификацији, тако што се прво наводи број класе, а затим поткласе.

1. Опште одредбе

Наслови класа и поткласа садрже опште одредбе у вези са областима којима производи припадају. Ипак, неки производи могу бити покривени (обухваћени) са више од једног назива и у том случају се препоручује консултовање абecedне листе ради сигурности у класификацији производа.

Објашњења која се односе на класе не понављају се у поткласама на које се односе.

Производи се класификују првенствено у складу са њиховом наменом, а колико је то могуће у складу са објектом кога представљају.

Када није предвиђена посебна класификација за производ који чини део другог производа, овај производ се сврстава у исте класе и поткласе, као и производи од којих они чине део, уколико не могу бити редовно коришћени за друге намене.

Производ који се састоји од вишенамених компоненти, са изузетком вишенамених компоновања делова намештаја, сврстава се у класе и поткласе које кореспондирају са предвиђеном наменом.

2. Листа класа Локарнске класификације

- Класа 01 - Намирнице
- Класа 02 - Артикали гардеробе и галантерије
- Класа 03 - Опрема за путовање, торбе, сунцобрани и лични предмети који нису обухваћени другим класама
- Класа 04 - Четке
- Класа 05 - Текстилна метража, вештачки и природни табаци материјала
- Класа 06 - Намештај
- Класа 07 - Производи за домаћинство не назначени на другим местима
- Класа 08 - Алат и гвожђарска роба
- Класа 09 - Амбалажа и посуђе за транспорт или смештај (држање) производа
- Класа 10 - Часовници и сатови, остали мерни инструменти и инструменти за контролу и сигнализацију
- Класа 11 - Предмети за украшавање
- Класа 12 - Средства транспорта и дизалице
- Класа 13 - Апарати за производњу, дистрибуцију или претварање електричне енергије
- Класа 14 - Апарати за регистровање, комуникацију и складиштење информација
- Класа 15 - Машине које нису класификоване на другом месту
- Класа 16 - Фотографски, кинематографски и оптички апарати
- Класа 17 - Музички инструменти
- Класа 18 - Штампарске и канцеларијске машине
- Класа 19 - Канцеларијски прибор, уметнички и наставни материјал
- Класа 20 - Опрема за трговину, рекламу и знакови
- Класа 21 - Игре, играчке, шатори и спортска опрема

- Класа 22 - Оружје, пиротехничка средства, опрема за лов, риболов и уништавање штеточина
- Класа 23 - Опрема за дистрибуцију течности, санитариије, грејање, вентилацију и климатизацију, чврста горива
- Класа 24 - Медицинска и лабораторијска опрема
- Класа 25 - Грађевине и конструктивни елементи
- Класа 26 - Апарати за осветљавање
- Класа 27 - Дуван и производи за пушаче
- Класа 28 - Фармацеутски и козметички производи, тоалетни артикли и апарати
- Класа 29 - Уређаји и опрема за противпожарну заштиту, превенцију несрећа и спасавање
- Класа 30 - Предмети за чување и негу животиња
- Класа 31 - Машине и уређаји за припремање хране и пића који нису класификовани на другом месту
- Класа 32 - Графички симболи и лого, шаре, украси

2.1. Пример за класу и поткласе Локарнске класификације

Свака класа Локарнске класификације подељена је у више поткласа у зависности од намене самог производа па је тако на пример амбалажа и посуђе за транспорт и смештај производа подељена на десет различитих поткласа, а као што се може видети из примера који следи.

Класа 09 - Амбалажа и посуђе за транспорт или смештај (држање) производа

09-01 Боце, чутуре, судови, балони и судови опремљени системом под притиском

Напомена:

/А/ Под судовима се подразумевају они који служе као контејнери

/Б/ Не подразумева судове као посуђе (Кл. 07-01), нити посуде за цвеће (кл. 11-02)

09-02 Канте, бурад и конзерве за држање робе

09-03 Кутије, сандуци, контејнери и конзерве за чување

Напомена:

Обухвата и товарне контејнере

09-04 Корпе, сандуке и кошаре

09-05 Торбе, кесе, тубе и капсуле

Напомена:

/А/ Обухвата пластичне торбе и кесе са или без ручки или поклопца (затварача)

/Б/ Капсуле се подразумевају и оне које служе за паковање

09-06 Ужад и средства за везивање

09-07 Затварачи и прибор за причвршћивање

Напомена:

/А/ Обухвата искључиво приборе и средства за затварање амбалаже
/Б/ Средства за везивање-причвршћавање (затварање) подразумева и чепове за
точење и дозирање као саставни део контејнера и атомизере за једнократну
употребу

09-08 алете и платформе за виљушкарe

09-09 Контејнери за отпад и ђубре и држачи (носачи) за њих

09-10 Разно

Поглавље X

ИСПИТИВАЊЕ МАТЕРИЈАЛНИХ УСЛОВА ЗА ПРИЗНАЊЕ ПРАВА НА ИНДУСТРИЈСКИ ДИЗАЈН (СУШТИНСКО ИСПИТИВАЊЕ)

1. Основни принципи

Свака пријава се мора испитивати појединачно, полазећи од околности сваког конкретног случаја и узимајући у обзир обликовне карактеристике пријављеног производа, као и обим признате заштите који је одређен садржином описа индустријског дизајна.

Уколико се ради о вишеструкој пријави, односно пријави која у себи садржи више од једног индустријског дизајна (2-100) који припадају истој класи и поткласи Међународне класификације индустријског дизајна, приступа се испитивању материјалних услова за признање права на индустријски дизајн за сваки предмет заштите посебно.

У поступку суштинског испитивања пријаве, испитивач користи расположиве базе података, односно националну базу података за индустријски дизајн, као и међународну базу података (WIPO) ради утврђивања сличности предметног индустријског за који се тражи заштита са већ познатим производима из исте класе и поткласе Међународне класификације.

У поступку суштинског испитивања пријаве за признање права на индустријски дизајн морају се користити сва расположива доказна средства како би се обезбедило потпуно и тачно утврђивање чињеничног стања.

У том смислу, у овој фази поступка може бити узето у обзир и мишљење заинтересованог лица у коме се образлажу разлози из члана 4 и 5. ЗОИД због

којих пријављени индустријски дизајн не испуњава услове за заштиту индустријским дизајном. Ово је од посебне важности за носиоце познатих индустријских дизајна, јер им даје могућност да још у фази поднете пријаве за признање права на индустријски дизајн, Заводу доставе релевантне доказе о познатости индустријског дизајна и тако спрече његово евентуално подражавање. У појединим случајевима овакво мишљење може да има пресудан утицај на правилно и потпуно утврђивање свих чињеница и околности које су од значаја за доношење законите и правилне одлуке у смислу члана 8. Закона о општем управном поступку (начело истине). С обзиром на специфичност материјално правних питања која се испитују у поступку по пријави за признање права на индустријски дизајн, испитивач често не располаже довољним подацима на основу којих треба да донесе одлуку (нпр. да ли је индустријски дизајн постао доступан јавности пре дана подношења пријаве за признање права на индустријски дизајн или да ли индустријски дизајн има индивидуални карактер).

Списи предмета сваке пријаве за признање права на индустријски дизајн морају да садрже извештај о претраживању. У поступку суштинског испитивања индустријског дизајна, испитивач је дужан да припреми извештај о претраживању (решершни извештај) са одштампаним приказима идентичних пријављених или регистрованих индустријских дизајна. Овај извештај о претраживању мора да буде потписан од стране испитивача и/или лица које је надлежном испитивачу директно надређено.

Уколико испитивач утврди да пријављени индустријски дизајн не испуњава услове за заштиту индустријским дизајном, односно да постоји идентичан пријављени или регистровани индустријски дизајн, било прегледом база података или на основу доказа достављених од стране трећег лица, испитивач је дужан да у резултату испитивања назначи све разлоге због којих предметни производ не испуњава услове за заштиту индустријским дизајном.

У поступку суштинског испитивања пријаве, пријавилац мора бити обавештен о свим разлозима због којих предметна пријава не испуњава услове за признање права на индустријски дизајн. Наиме, могуће је да један индустријски дизајн не испуњава услове за заштиту правом на индустријски дизајн по више основа.

У том случају, испитивач мора у резултату испитивања да наведе разлоге због којих предметни производ не испуњава услове за заштиту индустријским дизајном. Ово је неопходно из разлога што је неке разлоге могуће отклонити у току поступка (нпр. прибављање неопходних сагласности, прибављање сагласности власника супротстављеног индустријског дизајна, истицање новости обликовања производа у односу на већ познате производе на тржишту и сл.).

Ово правило поступања проистиче и базира се на општем начелу управног поступка - начелу ефикасности и њиме се постиже и обезбеђује правна сигурност. Наиме, пријавилац у фази суштинског испитивања бива упознат са свим разлозима због којих његов индустријски дизајн не испуњава услове за заштиту правом на индустријски дизајн, и тако му се пружа могућност да предузме све потребне кораке у циљу отклањања ових недостатака.

Од овог правила допуштена су одступања само изузетно и то у следећим случајевима:

- Уколико из техничких разлога (недоступност или неажурираност података о пријављеним или регистрованим индустријским дизајнима из Међународне базе података, односно из националне базе података) поступак претраживања буде непотпун, па да касније у току поступка, испитивач установи сличност пријављеног индустријског дизајна са раније регистрованим индустријским дизајном.

-Уколико испитивач накнадно дође до сазнања о разлозима због којих пријављени индустријски дизајн не испуњава услове за заштиту правом на индустријски дизајн, а постоје оправдани разлози због којих до тих сазнања није дошао у фази израде првог резултата испитивања.

Поглавље XI

РАЗЛОЗИ ЗА ОДБИЈАЊЕ ЗАШТИТЕ ИНДУСТРИЈСКОГ ДИЗАЈНА

Разлози за одбијање заштите индустријског дизајна произилазе из следећих одредаба ЗОИД:

- одредбе којом се дефинише сам предмет заштите, тј. појам индустријског дизајна (чл. 2. ЗОИД);
- одредаба којима се уређују услови за заштиту индустријског дизајна (чл. 4-9. ЗОИД).

1. Генерични облик производа

Производу који има генеричан облик се неће одобрити заштита индустријским дизајном.

Овај основ за одбијање заштите произилази из саме дефиниције индустријског дизајна из члана 2. став 1. ЗОИД. Сходно овој одредби, индустријски дизајн је тродимензионални или дводимензионални изглед целог производа, или његовог дела, који је одређен његовим визуелним карактеристикама, посебно линијама, контурама, бојама, обликом, текстуром и/или материјалима од којих је производ сачињен, или којима је украсен, као и њиховом комбинацијом.

У категорију генеричних облика и генеричних слика спадају опште познати геометријски облици и слике (купа, коцка, призма, ваљак, лопта, круг, квадрат, ромб ...) који не садрже било какве друге визуелне карактеристике (нпр. линије, контуре, боје, текстуру). Овакви облици не могу уживати заштиту јер не представљају креацију аутора већ се ради о опште познатим геометријским

телима која морају бити у слободној употреби како би свако могао да их користи као основу за свој индустријски дизајн.

На пример, амбалажи облика ваљка се неће одобрити заштита индустријским дизајном уколико по омотачу нема специфичне обликовне елементе који га карактеришу (различита удубљења, испупчења, жљебове ...). Такође амбалажа може имати облик ваљка али под условом да по свом омотачу садржи примењен дводимензионални дизајн, односно цртеж, шару, слику или слично.

Пример за производ коме се не може одобрити заштита индустријским дизајном због генеричног облика.

2.Новост

Производу за који је поднета пријава за признање права на индустријски дизајн неће се одобрити заштита индустријским дизајном уколико је идентичан индустријски дизајн постао доступан јавности пре дана подношења пријаве за признање тог индустријског дизајна, или уколико постоји раније поднета пријава за признање идентичног индустријског дизајна.

Да би индустријски дизајн испунио услов за регистрацију индустријски дизајн по правилу мора бити нов и оригиналан, односно да идентичан или врло сличан индустријски дизајн претходно није постојао нигде у свету и да је самостално креиран од стране дизајнера и није копија или имитација постојећих дизајна.

На примеру кимона који је представљен на доле приказаним сликама се ради о производу за који је поднешена пријава у Заводу за интелектуалну својину, а коме није призната заштита на основу услова новости, јер је исти кимоно већ дужи низ година доступан јавности. Такође предметни кимоно није креација дизајнера, већ је копија постојећих производа исте врсте.

Пример за производ коме се не може одобрити заштита индустријским дизајном јер није нов и оригиналан.

3. Индивидуални карактер

Следећи разлог због кога се производу неће одобрити заштита индустријским дизајном је одсуство индивидуалног карактера. Под индивидуалним карактером се подразумева укупан утисак који индустријски дизајн оставља на информисаног корисника и који га разликује од укупног утиска који на тог корисника оставља било који други индустријски дизајн, а који је постао доступан јавности пре дана подношења пријаве индустријског дизајна, или дана признатог права првенства супротстављеног индустријског дизајна.

Приликом утврђивања индивидуалног карактера индустријског дизајна узима се у обзир степен слободе и објективно ограничење аутора приликом стварања дизајна конкретног производа, проузроковано технолошким и функционалним карактеристикама тог производа.

Сходно напред наведеном, пријављени индустријски дизајн неће испуњавати услове за заштиту индустријским дизајном уколико је сличан раније поднетом, односно приоритетно старијем индустријском дизајну или раније регистрованом индустријском дизајну, под условом да су испуњена три услова:

- да су индустријски дизајни који се пореде идентични, односно да се разликују само у небитним детаљима;
- да се индустријски дизајни који се пореде односе на исту класу и поткласу Локарнске класификације и
- да се ради о таквом степену сличности да постоји вероватноћа стварања забуне, укључујући и вероватноћу довођења у везу таквог индустријског дизајна са раније поднетим и регистрованим индустријским дизајном.

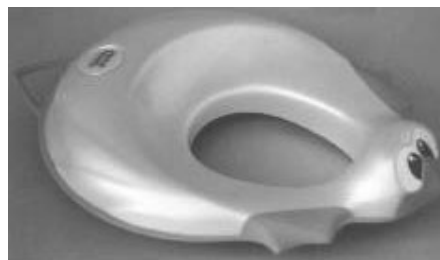
Вероватноћа настанка забуне у промету ће постојати не само онда када учесници у промету замењују идентичне индустријске дизајне, већ и онда када уочавају извесне разлике између њих, али се због заједничких карактеристика посматраних производа код њих услед недостатка индивидуалног карактера ствара асоцијација са раније поднетим или регистрованим индустријским дизајнима, па стога могу да буду наведени на погрешан закључак да ти производи, односно индустријски дизајни потичу од истог лица или од лица која се налазе у неком облику пословне повезаности.

Вероватноћа настанка забуне цени се у односу на онај круг учесника у промету који редовно долази у контакт са тим производима. Од тога којим круговима потрошача је конкретан производ намењен зависи са коликим степеном пажње купци приступају куповини тих производа и у којој мери су у могућности да разликују обликовне карактеристике тих производа, односно дизајн самих производа.

Према чл. 1. ст. 3. ЗОИД информисани потрошач или корисник, у смислу овог закона, је физичко лице које се редовно сусреће са производом о којем је реч.

Тако на пример утврђена је сличност поднете националне пријаве за дечији адаптер са већ међународно регистрованим индустријским дизајном. У обликовном смислу дечији адаптер се разликује само у небитним детаљима, па самим тим нема индивидуални карактер, већ информисаног корисника доводи у забуну да се ради о две различите варијанте истог производа од истог произвођача.

Пример за производ коме се не може одобрити заштита индустријским дизајном због одсуства индивидуалног карактера.

4. Индустријски дизајн производа који чини саставни део сложеног производа

Индустријском дизајну који је примењен на производу или садржан у производу који чини саставни део сложеног производа и који остаје видљив током редовне употребе сложеног производа се неће одобрити заштита индустријским дизајном

уколико тај део сложеног производа није нов и уколико нема индивидуални карактер.

Пример за производ коме се не може одобрити заштита индустријским дизајном јер је садржан у производу који чини саставни део сложеног производа и није нов и нема индивидуални карактер.

5.Доступност јавности

Неће се одобрити заштита индустријском дизајну уколико је постао доступан јавности, односно ако је објављен, излаган, коришћен у промету робе и услуга, или на други начин откривен пре дана подношења пријаве индустријског дизајна, или датума првенства, ако је оно тражено, осим у случају када у стандардним токовима пословања није постојала разумна могућност да пословни кругови специјализовани за дату област сазнају за откривање индустријског дизајна.

Не сматра се да је индустријски дизајн постао доступан јавности уколико је откривен трећем лицу под условом чувања тајности индустријског дизајна.

Не сматра се да је индустријски дизајн постао доступан јавности, ако је индустријски дизајн открио аутор, његов правни следбеник или треће лице на основу информације добијене од аутора или његовог правног следбеника, или радње коју је један од њих предузео, под условом да је, од тренутка када је индустријски дизајн откривен до тренутка подношења пријаве за признање права на индустријски дизајн, односно до тренутка затраженог права првенства, протекло мање од 12 месеци, као и ако је индустријски дизајн постао доступан јавности као последица злоупотребе везане за аутора или његовог правног следбеника.

Пример за производ коме се не може одобрити заштита индустријским дизајном зато што је постао доступан јавности као декоративни стуб који је уграђен у улици Кнеза Михаила дужи временски период.

6. Искључење заштите због техничке функције

Индустријском дизајну се неће одобрити заштита уколико је спољашњи изглед производа одређен искључиво техничком функцијом производа.

Индустријским дизајном не може да се заштитити спољашњи изглед производа који мора да буде репродукован у свом тачном облику и димензијама, како би се омогућило да буде механички повезан са, или постављен у, око или уз други производ, тако да сваки производ може да обавља своју функцију.

Пример за производ коме се не може одобрити заштита индустријским дизајном зато што је одређен искључиво техничком функцијом производа.

7. Остали разлози за одбијање индустријског дизајна

7.1. Правом на индустријски дизајн не може се заштитити индустријски дизајн чије је објављивање или употреба противна јавном поретку или прихваћеним моралним принципима

Под индустријским дизајном који је противан моралу сматра се онај производ којим се вређа национално, верско или неко друго осећање. Вређење националног, верског или неког другог осећања може бити изражено речима, псовкама, сликама, цртежима, обликовним карактеристикама самог производа у целини или неког његовог дела и сл., као и неприкладном употребом ликова знаменитих личности или светих лица и сл.

7.2. Индустријски дизајн који повређује ауторско право или права индустријске својине другог лица

Утврђивање повреде ауторског права је у надлежности суда, а не Завода за интелектуалну својину. Уколико неко треће лице оспори пријаву за признање права на индустријски дизајн због тога што пријављени индустријски дизајн повређује његово ауторско дело, Завод ће то лице упутити на суд пред којим ће остварити заштиту свог права. Завод ће прекинути поступак за признањем права на индустријски дизајн и донеће закључак у складу са чланом 134. Закона о општем управном поступку. Поступак прекинут због решавања претходног питања пред надлежним органом наставиће се пошто буде коначно одлучено о том питању (члан 138. Закона о општем управном поступку). На основу правноснажне судске пресуде којом је утврђено да је дошло до повреде ауторског права Завод ће донети решење којим се одбија признање права на индустријски дизајн. Против одлуке Завода може се изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

Испитивач може тражити решершни извештај од других организационих јединица Завода (сектора за патенте или одељења жигова) ако посумња да поднета пријава права на индустријски дизајн повређује патент или жиг неког другог лица.

На пример шара индустријског дизајна повређује раније регистровани знак – жиг са идентичном шаром или тродимензионални индустријски дизајн боце повређује раније регистровани знак – тродимензионални жиг са идентичним обликом боце или облик производа који мора да буде репродукован у свом тачном облику и димензијама односно који је искључиво одређен техником функцијом производа што представља предмет заштите патентом.

У том случају после изјашњења подносиоца пријаве за признање права на индустријски дизајн Завод ће донети решење којим се одбија признање права на индустријски дизајн. Против одлуке Завода може се изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

7.3. Индустијски дизајн који садржи државни или други јавни грб, заставу или симбол, назив или скраћеницу назива неке земље или међународне организације, религиозне и националне симболе, као и њихово подражавање, осим по одобрењу надлежног органа

Из заштите индустријским дизајном искључени су производи који у себи садрже:

- Државни или други јавни грб неке земље или међународне организације. Овде спадају и јавни грбови градова (нпр. грб Града Београда, Новог Сада и др.);
- Заставу или симбол неке земље или међународне организације (нпр. Знак Црвеног крста и Црвеног полумесеца, знак Европске уније, знак НАТО пакта);
- Назив или скраћеницу назива неке земље или међународне организације (нпр. кодови земаља US за Америку, GB за Белику Британију, FR за Француску).

Из заштите индустријским дизајном искључени су и производи који подражавају напред наведне званичне знакове или симболе.

Подражавањем ових симбола ће се сматрати сваки производ који би учесници у промету схватили управо као тај производ.

У сваком конкретном случају, производ се мора посматрати у укупном обликовању и свом укупном изгледу и у комбинацији спољашњег обликовања и изгледом дводимензионалних поља у оквиру производа.

На пример, ако производ, било да је дводимензионални или тродимензионални, у себи садржи неки од наведених симбола који чини комбинација одређених боја неће се аутоматски сматрати да подражава заставу, већ ће то бити случај само уколико из форме у којој је представљена јасно произилази да се ради о застави.

Уколико један производ у себи садржи један од симбола, потребно је у оквиру описа индустријског дизајна навести податак да се за тај симбол у оквиру тог индустријског дизајна не тражи заштита индустријским дизајном.

У неким случајевима, неке од наведених симбола је могуће уклонити са приказа индустријског дизајна, док у неким случајевима то није могуће.

Постоје случајеви када се предмет заштите приказује на фотографијама са којих се може закључити да се са предметног производа не могу уклонити одговарајуће ознаке (грб, застава, симбол...), тада се захтева да се у опису назначи да се за предметне симболе не тражи заштита индустријским дизајном. Тако на пример, када подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн поседује боцу која у себи има утиснут или на себи има испупчен грб или неки други симбол који се у процесу производње производи заједно са боцом, а кога је немогуће уклонити са производа у опису ће назначити да се за тај грб, симбол или неки други елемент не тражи заштита индустријским дизајном.

Такође, постоје случајеви када се производ представља компјутерским приказима са којих је грб, симбол или неку другу ознаку могуће уклонити, захтева се да се тај симбол уклони са приказа или да се у опису производа наведе да се за тај део производа или елемент на или у производу не тражи заштита индустријским дизајном.

Индустријском дизајну који представља, односно садржи лик неког лица, не може се одобрити заштита без изричите сагласности тог лица.

Индустријском дизајну који представља, односно садржи лик умрлог лица не може се одобрити заштита без пристанка његових родитеља, брачног друга и деце.

Индустријском дизајну који представља, односно садржи лик историјске или друге умрле знамените личности не може се одобрити заштита без дозволе надлежног органа и пристанка њених сродника до трећег степена сродства.

8. Приговор трећег лица

У свакој фази поступка суштинског испитивања пријаве, свако заинтересовано треће лице може уложити приговор на регистравање индустријског дизајна и то позивајући се на разлоге за одбијање заштите. Овај приговор нема обавезујућу снагу за испитивача, већ представља само индикацију о евентуалним разлозима за одбијање, коју испитивач треба да има у виду приликом испитивања пријаве.

Како подносилац приговора нема својство странке у поступку, испитивач му неће достављати било каква обавештења о својој одлуци.

Поглавље XII

ПРЕТРАЖИВАЊЕ ИНДУСТРИЈСКОГ ДИЗАЈНА

1. Разлози због којих се врши претраживање индустријског дизајна

Претраживање индустријског дизајна се врши:

-као претходно претраживање пре подношења захтева за признање права на индустријски дизајн;

-као основ могућности испуњења услова новости ради признања права на индустријски дизајн;

- као основ за процену могућности несметане производње властитог индустријског дизајна;
- као основ за процену могућности ради улагања у маркетинг;
- као обавештење о производима за које постоји конкуренција;
- да би се избегли могући спорови због евентуалне повреде туђих права;
- да би се проверила тачност података наведених у рекламним лецима и брошурама, као и тачност података при оглашавању или рекламирању производа као заштићеног индустријског дизајна;
- ради процене вредности производа који се нуди за лиценцирање;
- као идеја за развијање сопственог новог индустријског дизајна.

2. Врсте претраживања

Претраживање базе индустријског дизајна се врши на основу спољног облика производа и то уз обавезно достављање приказа производа и навођење назива производа.

Такође се претраживање базе индустријског дизајна може вршити и по библиографским подацима. У том случају претраживање се врши на име физичког или правног лица, уз обавезно навођење имена и презимена, односно назива фирме, седишта и адресе.

3. Како се врши претраживање

Претраживање базе индустријског дизајна се покреће на писмен захтев странке, а сви трошкови се плаћају у тренутку подношења захтева.

Претраживање се спроводи у:

- националној бази података пријављених и регистрованих индустријских дизајна;
- међународној бази података, индустријски дизајни заштићени путем Хашког споразума код Светске организације за интелектуалну својину (WIPO).

По завршетку претраживања базе података индустријског дизајна доставља се писмен извештај о резултату претраживања.

Уколико је производ за који се тражи претраживање заштићен код Завода за интелектуалну својину, извештај ће садржати све податке из регистра регистрованих индустријских дизајна, односно све податке о носиоцу права на индустријски дизајн, стваран назив индустријског дизајна, датум подношења

пријаве, датум затраженог права првенства, датум регистрације и број Гласника у коме је индустријски дизајн објављен, датум до када се индустријски дизајн налази у важности, као и приказ регистрованог индустријског дизајна.

Уколико је производ за који се тражи претраживање пријављен код Завода за интелектуалну својину, извештај ће садржати све податке из регистра пријава индустријског дизајна, односно све податке о подносиоцу пријаве за признање права на индустријски дизајн, стваран назив пријављеног индустријског дизајна, датум подношења пријаве и датум затраженог права првенства, а без приказа индустријског дизајна достављеног уз пријаву.

Уколико је затражено претраживање базе података по библиографским подацима, односно на име физичког и правног лица, извештај ће садржати све податке из регистра о индустријским дизајнима који уживају заштиту.

Резултат о извршеном претраживању доставља се у року од седам дана од дана када је захтев заведен код Завода за интелектуалну својину, а може бити и краћи.

Уколико захтев за претраживање није уредан, односно недостаје приказ индустријског дизајна и/или није плаћена прописана такса и/или није наведено име физичког или правног лица, Завод за интелектуалну својину ће одмах писмено обавестити о свим недостацима захтева.

Када се отклоне недостаци поднетог захтева, резултат претраживања ће бити достављен у року од седам дана од дана када су отклоњени недостаци захтева.

За извештај о затраженом претраживању индустријског дизајна плаћа се такса прописана Правилником о висини накнада посебних трошкова поступка који води Завод за интелектуалну својину и накнада трошкова за пружање информационих услуга Завода.

Висина накнаде плаћа се за претраживање за један индустријски дизајн. Уколико се једним захтевом тражи обавештење за више индустријских дизајна, онда за сваки индустријски дизајн за који се тражи извештај треба уплатити прописану висину накнаде.

Уколико се тражи извештај о претраживању на име физичког или правног лица за заштићен или пријављен индустријски дизајн, подносилац захтева дужан је да плати таксу у висини износа прописане накнаде, а уколико се једним захтевом тражи обавештење о заштити за више физичких или правних лица, за свако лице за које се тражи обавештење плаће се прописана накнада.

Поглавље XIII

МЕЂУНАРОДНО РЕГИСТРОВАЊЕ ИНДУСТРИЈСКОГ ДИЗАЈНА

1. Основни принципи међународног регистравања индустријског дизајна

Основни принципи међународне заштите свих права индустријске својине садржани су у Париској конвенцији о заштити индустријске својине, а поступак међународног регистравања индустријског дизајна врши се према одредбама Хашког споразума о међународном пријављивању модела и узорака (у даљем тексту: Хашки споразум) од 28.11.1960. године и Женевског акта Хашког споразума о међународној регистрацији индустријског дизајна (у даљем тексту: Женевски акт) од 02.06.1999. године.

Земље чланице Хашког споразума и Женевског акта образују посебну унију за међународно регистравање индустријског дизајна (у даљем тексту: Хашка унија).

Хашка унија је основана Хашким споразумом од 6. новембра 1925. године и потврђена Актима из 1934. и 1960. године, Додатним актом из 1961. године, Допунским актом из 1967. године, као и Женевским Актом из 1999. године.

Хашки споразум представља међународни систем регистрације индустријског дизајна који нуди могућност остваривања заштите индустријског дизајна у више држава и / или међувладиних организација. У оквиру Хашког споразума, једна међународна пријава замењује читав низ пријава које би иначе требало да се поднесу Заводима одговарајућих земаља.

2. Право на подношење међународне пријаве

Сагласно Хашком споразуму, свако лице које је држављанин Републике Србије, или има пребивалиште, или стварно и озбиљно предузеће на територији Републике Србије има право да поднесе међународну пријаву.

3. Поступак подношења међународне пријаве

Међународна пријава може да се поднесе, по избору подносиоца пријаве, директно Међународном бироу или преко Завода за интелектуалну својину Републике Србије.

За прослеђивање међународне пријаве плаћа се прописана такса.

4. Садржај међународне пријаве

4.1. Обавезни садржај међународне пријаве

Међународна пријава се подноси на енглеском језику и мора да садржи следеће:

- (1) захтев за међународно регистровање;
- (2) податке о подносиоцу пријаве;
- (3) прописан број примерака приказа или, по избору подносиоца пријаве, неколико различитих приказа индустријског дизајна који је предмет међународне пријаве.
- (4) назначење производа или више производа који чине индустријски дизајн, или за који ће индустријски дизајн да се користи;
- (5) назначење земаља за које се тражи заштита;
- (6) доказ о уплати прописане таксе.

4.2. Додатни садржај међународне пријаве

Свака назначена земља у међународној пријави може да захтева да пријава за признање заштите индустријског дизајна садржи и неки од додатних елемената, како би се тој пријави признао датум подношења пријаве према закону назначене земље.

Елементи који се могу захтевати:

- (1) назначење идентитета аутора индустријског дизајна;
- (2) кратак опис индустријског дизајна.

4.3. Више индустријских дизајна у истој међународној пријави

Међународном пријавом може се тражити заштита за два или више индустријских дизајна (највише 100).

4.4. Захтев за одлагање објаве

Међународна пријава може садржати захтев за одлагање објаве.

5. Право првенства

5.1. Тражење права првенства

Међународна пријава може да садржи изјаву којом се, према члану 4. Париске конвенције, тражи право првенства из једне или више ранијих пријава поднетих у или за неку земљу која је страна те Конвенције или неку земљу која је члан Светске трговинске организације.

5.2. Међународна пријава која је основ за тражење права првенства

Међународна пријава је од датума свог подношења и без обзира на њен коначни исход, једнака редовном подношењу у смислу члана 4. Париске конвенције.

6. Таксе за назначење

Прописане таксе укључују, таксу за назначење за сваку назначену земљу за коју се тражи заштита индустријским дизајном.

7. Исправка неправилности

7.1. Испитивање међународне пријаве

Ако Међународни биро утврди да међународна пријава, у тренутку када је прими, не испуњава услове, он позива подносиоца пријаве да изврши потребне исправке у прописаном року.

7.2. Неисправљене неправилности

Ако подносилац пријаве не поступи по позиву у прописаном року, сматра се, да се од међународне пријаве одустало.

8. Датум подношења међународне пријаве

8.1. Директно поднета међународна пријава

Кад се међународна пријава подноси директно Међународном бироу, датум подношења пријаве је датум када је Међународни биро примио међународну пријаву.

8.2. Индиректно поднета међународна пријава

Кад се међународна пријава подноси преко националног завода за интелектуалну својину, датумом подношења пријаве сматра се датум подношења националне пријаве код тог завода.

8.3. Међународна пријава са одређеним неправилностима

Кад међународна пријава коју прими Међународни биро садржи такву неправилност која за собом повлачи не признавање датума подношења међународне пријаве, као датум подношења пријаве сматраће се датум када је

Међународни биро примио исправку те неправилности.

9. Међународна регистрација, датум међународне регистрације, објава и тајни примерци међународне регистрације

9.1. Међународна регистрација

Међународни биро региструје сваки индустријски дизајн који је предмет међународне пријаве непосредно после пријема међународне пријаве или, у случају позива на исправку, непосредно после пријема потребних исправки. Регистрација се обавља без обзира на то да ли је објава одложена или није.

9.2. Датум међународне регистрације

Датум међународне регистрације је датум подношења међународне пријаве.

Ако међународна пријава на датум када је прими Међународни биро садржи неправилност, датум међународне регистрације биће онај датум када је Међународни биро примио исправку те неправилности, или датум подношења међународне пријаве, и то онај од та два датума који је каснији.

9.3. Објава

Међународни биро објављује међународну пријаву у WIPO билтену на свом интернет сајту .

9.4. Тајност пре објаве

Међународни биро чува у тајности сваку међународну пријаву и сваку међународну регистрацију до објаве.

10. Одлагање објаве

Подносилац пријаве може да захтева одложено објављивање регистрованог индустријског дизајна, Дужина трајања одложеног објављевања зависи од националних закона који се примењују у назначеним земљама.

10.1. Захтев за ранију објаву или за посебан приступ међународној регистрацији

У било ком тренутку током периода одлагања носилац може захтевати објаву неког или свих индустријских дизајна који су предмет међународне регистрације, и у том случају сматра се да је период одлагања у односу на тај индустријски

дизајн или дизајне истекао оног датума кад је Међународни биро примио такав захтев.

Носилац такође може, у било ком тренутку током периода одлагања захтевати од Међународног бироа да трећој страни одређеној од стране носиоца изда извод или допусти тој странци приступ неком или свим индустријским дизајнима који су предмет међународне регистрације.

10.2. Одрицање и ограничење

Ако у било ком тренутку током периода одлагања носилац одустане од међународне регистрације у односу на све назначене земље, индустријски дизајн или дизајни који су предмет међународне регистрације не објављују се.

У било ком тренутку током периода одлагања носилац може да ограничи међународну регистрацију, у односу на све назначене земље, на један или неке индустријске дизајне који су предмет међународне регистрације. У том случају остали индустријски дизајни који су предмет међународне регистрације не објављују се до истека затраженог периода одлагања.

11. Одбијање

11.1. Право на одбијање

Кад услови за признање заштите по закону назначене земље нису испуњени за неки или све индустријске дизајне који су предмет међународне регистрације, завод те назначене земље може делимично или у целини одбити дејства међународне регистрације на територији те назначене земље.

11.2. Достављање обавештења о одбијању и правна средства

Међународни биро без одлагања доставља носиоцу примерак обавештења о одбијању.

Носилац има иста правна средства као да је било који индустријски дизајн који је предмет међународне регистрације био предмет пријаве за признање заштите према закону који се примењује у заводу назначене земље који је саопштио одбијање. Та правна средства морају да се састоје бар од могућности да се поново испита или преиспита одбијање или да се поднесе жалба против одбијања.

11.3. Повлачење одбијања

Свако одбијање може да се у сваком тренутку у целини или делимично повуче од стране завода који га је саопштио.

12. Дејства међународне регистрације

Од датума међународне регистрације, међународна регистрација има исто дејство у свакој назначеној земљи као да је редовним путем поднета пријава за одобрење заштите индустријског дизајна према закону те назначене земље.

У свакој назначеној земљи чији завод није саопштио одбијање, међународна регистрација има дејство као да је заштита индустријског дизајна призната према закону назначене земље, најкасније од датума од када је истекао рок који је дозвољен за саопштавање одбијања.

13. Престанак важности

Завод назначене земље на чијој је територији престала да важи међународна регистрација, кад је том заводу позната чињеница о престанку важности, о томе обавештава Међународни биро.

14. Упис промена и друга питања у вези са међународним регистрацијама

14.1. Упис промена и друга питања

Међународни биро, како је прописано, уписује у међународни регистар:

- 1) сваку промену носиоца међународне регистрације, у односу на било коју или све назначене земље и односу на било који или на све индустријске дизајне који су предмет међународне регистрације,
- 2) сваку промену имена или адресе носиоца,
- 3) именовање заступника подносилаца пријаве или носиоца и сваку другу релевантну чињеницу у вези с тим заступником,
- 4) свако одрицање од међународне регистрације, од носиоца, у односу на било коју или све назначене земље,
- 5) свако ограничење међународне регистрације учињено од стране носиоца, у односу на било коју или све назначене земље и у односу на један или неке индустријске дизајне који су предмет међународне регистрације,
- 6) сваки престанак важности међународне регистрације на територији назначене, земље, изречен од надлежних органа те земље, у односу на било који или све индустријске дизајне који су предмет међународне регистрације,
- 7) сваку другу релевантну чињеницу, која се односи на право било којег или на све индустријске дизајне који су предмет међународне регистрације.

14.2. Дејства уписа у међународни регистар

Сваки упис има исто дејство као да је извршен у регистру завода сваке поједине назначене земље.

14.3. Таксе

Сваки извршен упис може да буде предмет плаћања таксе.

14.4. Објава

Међународни биро објављује обавештење о упису.

15. Први период и продужење важности међународне регистрације и трајање заштите

15.1. Први период међународне регистрације

Међународна регистрација обавља се за први период од пет година рачунајући од датума међународне регистрације.

15.2. Продужење важности међународне регистрације

Међународној регистрацији може се продужити важност за додатних пет година, у складу са прописаним поступком и у складу са уплатом прописаних такси. Носилац права на међународно регистровано индустријском дизајну захтев за обнављање важења међународно регистрованог индустријског дизајна подноси непосредно Међународном бироу Светске организације.

15.3. Дужина трајања међународне заштите индустријског дизајна

Међународна заштита индустријског дизајна траје 5 (пет) година, рачунајући од дана међународне регистрације и може се обнављати на сваких пет година, у зависности од националних закона земаља које су назначене у пријави (максимално 25 година).

15.4. Могућност ограниченог продужења важности

Продужење важности међународне регистрације може се извршити за било који, или за све индустријске дизајне који су предмет међународне регистрације и за било коју или све назначене земље.

15.5. Упис и објава продужења важности

Међународни биро уписује продужења важности у међународни регистар и објављује обавештења о томе.

16. Информације у вези са објављеним међународним регистрацијама

16.1 Приступ информацијама

Међународни биро сваком лицу које то затражи, после уплате прописане таксе, даје извод из међународног регистра или информације у вези са садржајем међународног регистра у односу на објављену међународну регистрацију.

Поглавље XIV

ПОСТУПАК МЕЂУНАРОДНЕ ЗАШТИТЕ ИНДУСТРИЈСКОГ ДИЗАЈНА

1. Опште напомене

Чланом 15. ЗОИД прописано је да носилац права на индустријски дизајн, односно подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн код Завода за интелектуалну својину може да поднесе захтев за међународно регистровање индустријског дизајна у складу са Хашким споразумом.

Физичка лица, која су држављани Републике Србије и правна лица, која имају седиште или озбиљно и стварно индустријско или трговинско предузеће на територији Републике Србије, захтев за међународно регистровање индустријског дизајна подноси посредством Завода за интелектуалну својину Међународном бироу Светске организације за интелектуалну својину (WIPO).

2. Земље чланице Хашког споразума

Међународна заштита индустријског дизајна се може остварити у земљама које су чланице Хашког споразума.

2.1. Списак земаља чланица Хашког споразума

Албанија, Јерменија, Азербејџан, Белизе, Бенелукс, Бенин, Босна и Херцеговина, Боцвана, Бугарска, Обала Слоноваче, Хрватска, Јужна Кореја, Данска, Египат, Естонија, Финска, Француска, Габон, Грузија, Немачка, Гана, Грчка, Мађарска, Исланд, Италија, Киргистан, Летонија, Лихтенштајн, Литванија, Мали, Монако, Монголија, Црна Гора, Мароко, Намибија, Нигер, Норвешка, Оман, Пољска, Молдавија, Румунија, Сао Томе и Принципе, Сенегал, Србија, Сингапур, Словенија, Шпанија, Суринам, Швајцарска, Сирија, Македонија, Турска, Украјина, Европска Унија (27 земаља), и Афричка организација за интелектуалну својину (16 земаља).

3. Покретање поступка за међународно регистровање индустријског дизајна

Поступак за међународно регистровање индустријског дизајна покреће се посебним захтевом чија је садржина прописана чланом 15. ставом 2. ЗОИД и чл. 4. Уредбе о садржини регистра пријава и регистра индустријског дизајна, садржини захтева који се подносе у поступку за признање и заштиту права на индустријски дизајн, и подацима који се објављују у службеном гласилу надлежног органа (у даљем тексту: Уредбе).

4. Захтев за међународно регистровање индустријског дизајна

Захтев за међународно регистровање индустријског дизајна подноси се Заводу за интелектуалну својину, на обрасцу ДМ-1.

Захтев се подноси у два примерка и то посебно за сваку пријаву индустријског дизајна.

Захтев за међународно регистровање индустријског дизајна (Образац МД-1) може се преузети и са интернет сајта Завода за интелектуалну својину, односно на интернет адреси

<http://www.zis.gov.rs/правна-регулатива/обрасци-и-упутства.55.html>

4.1. Садржина захтева за међународно регистровање индустријског дизајна

Захтев за међународно регистровање индустријског дизајна мора да садржи следеће податке:

- 1) пословно име и седиште подносиоца захтева за међународно регистровање индустријског дизајна, односно име и адресу физичког лица;
- 2) адресу за кореспонденцију, ако је има;
- 3) податке о пуномоћнику, ако се захтев за међународно регистровање индустријског дизајна подноси преко пуномоћника;

- 4) број и датум пријаве и регистарски број индустријског дизајна који служи као основ за међународно регистровање;
- 5) податак о затраженом праву првенства (земља, датум и број прве пријаве према члану 4. Париске конвенције о заштити индустријске својине);
- 6) назив, место одржавања и датум првог излагања на изложби или сајму међународног карактера;
- 7) број предмета заштите ако је поднесена пријава за више предмета заштите (до 100);
- 8) стваран назив предмета заштите на енглеском језику;
- 9) кратак опис (до 100 речи) на енглеском језику (ако то захтева подносилац захтева и уколико су назначене Румунија и Сирија);
- 10) податак за које се земље заштита тражи;
- 11) уколико је приказ достављен у боји, назначење да ли се тражи објављивање приказа у црно-белој техници;
- 12) податак да се тражи одлагање објављивања и период за који се тражи одлагање објављивања;
- 13) податак о плаћеним таксама Светског организацији за интелектуалну својину;
- 14) износ плаћених републичких административних такси;
- 15) попис свих прилога који се подносе;
- 16) потпис и печат подносиоца захтева за међународно регистровање индустријског дизајна или његовог пуномоћника.

4.2. Прилози који се подносе уз захтев за међународно регистровање индустријског дизајна

Чланом 5. Уредбе прописано је да се уз захтев за међународно регистровање индустријског дизајна подноси и:

- 1) потврда Светске организације о уплати таксе за међународно регистровање (quittance);
- 2) приказ у два примерка;
- 3) опис индустријског дизајна уколико је националним законом назначене уговорне стране то прописано;

4) уредно пуномоћје, ако се захтев за међународно регистровање индустријског дизајна подноси преко пуномоћника (на енглеском језику);

5) изјава о идентитету аутора индустријског дизајна, уколико је националним законом назначене уговорне стране то прописано;

6) доказ о уплаћеној такси за међународно регистровање индустријског дизајна у износу који је одређен Тарифним бројем 107. Тарифа републичких административних такси.

Подносилац пријаве дужан је да уз захтев за међународно регистровање индустријског дизајна достави први примерак уплатнице или оверен и потписан извод од стране банке као доказ о плаћеној републичкој административној такси за захтев.

Уз захтев за међународно регистровање индустријског дизајна подносе се по два примерка приказа индустријског дизајна, истоветна приказима индустријског дизајна у националној пријави.

Ако је подносилац пријаве за међународно регистровање индустријског дизајна физичко лице, такса уз захтев за међународно регистровање индустријског дизајна се плаћа у износу умањеном за 50%.

4.3. Таксе за међународно регистровање индустријског дизајна

За међународно регистровање индустријског дизајна подносилац пријаве плаћа таксу, у швајцарским францима (CHF) Међународном бироу Светске организације за интелектуалну својину (WIPO) у Женеви.

Такса се плаћа за први период од 5 година, с тим да се пре истека наведеног периода, а најкасније у року од 6 месеци по истеку овог рока (уз плаћање додатне таксе), заштита може обновити за период од наредних пет година и тако редом у зависности од националних закона земаља које су назначене у пријави (максимално 25 година).

Заштита се може обновити у свим или само неким од првобитно назначених земаља и за све или само неке индустријске дизајне, уколико се ради о вишеструкој пријави.

5. Поступање Завода у случају када је поднет захтев за међународно регистровање индустријског на основу националне пријаве

По пријему захтева за међународно регистровање индустријског дизајна, испитивач је дужан да претходно утврди да ли подносилац захтева има активну легитимацију за подношење захтева за међународно регистровање посредством Завода за интелектуалну својину (да је домаће физичко или правно лице, односно страном правно или физичко лице које у Републици Србији има озбиљно и стварно индустријско или трговинско предузеће, односно пребивалиште). Уколико подносилац захтева има активну легитимацију испитивач је дужан да у

зависности од тога које су земље назначене у предметном захтеву, утврди који се међународни уговор примењује на конкретан захтев.

У смислу Хашког споразума, индустријски дизајн се може међународно регистровати било на основу поднете националне пријаве за признање права на индустријски дизајн, или на основу национално регистрованог индустријског дизајна.

По пријему захтева за међународно регистровање индустријског дизајна, испитивач је дужан да утврди да ли захтев за међународно регистровање испуњава формалне услове наведене у члану 15. Закона о правној заштити индустријског дизајна као и члану 4. и 5. Уредбе.

Ако захтев за међународно регистровање индустријског дизајна није уредан, испитивач ће позвати подносиоца захтева писменим путем уз навођење разлога да га у року од 30 дана уреди.

Ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по резултату испитивања, пријава за међународно регистровање индустријског дизајна ће бити одбачена.

Уколико је захтев за међународно регистровање уредан у формалном смислу, односно када га подносилац захтева уреди у остављеном року, приступа се испитивању националне пријаве и то како у формалном смислу, тако и у погледу испуњености материјално-правних услова за признање индустријског дизајна (суштинско испитивање).

Такође, Завод ће дописом позвати подносиоца захтева за међународно регистровање индустријског дизајна да уплати и одговарајући износ таксе у СНФ за међународно регистровање индустријског дизајна на рачун Светске организације за заштиту интелектуалне својине и да доказе о овим уплатама достави Заводу.

По пријему доказа о извршеној уплати таксе за међународно регистровање индустријског дизајна, испитивач без одлагања прослеђује Међународном бироу пријаву за међународно регистровање на посебном обрасцу прописаном Правилником за извршење Хашког споразума. У том случају Међународни биро ће регистровани индустријски дизајн експресно објавити у Билтену на интернет сајту Светске организације за интелектуалну својину, у року од два месеца.

У случају када подносилац захтева за међународно регистровање не изврши уплату пре прослеђивања пријаве Међународном бироу, Међународни биро обавештава подносиоца захтева да уплату мора извршити у року од три месеца од дана пријема пријаве за међународно регистровање индустријског дизајна код Светске организације за интелектуалну својину. У том случају експресна објава није могућа, већ се предметни индустријски дизајн објављује након шест месеци од дана пријема пријаве у Билтену на интернет сајту Светске организације за интелектуалну својину.

6. Пример обрачуна међународне таксе

За међународно регистровање индустријског дизајна подносилац пријаве плаћа таксу, у швајцарским францима (CHF) Међународном бироу Светске организације за интелектуалну својину (WIPO) у Женеви.

Такса се плаћа за први период од 5 година, с тим да се пре истека наведеног периода, а најкасније у року од 6 месеци по истеку овог рока (уз плаћање додатне таксе), заштита може обновити за период од наредних пет година).

Заштита се може обновити у свим или само неким од првобитно назначених земаља и за све или само неке индустријске дизајне, уколико се ради о вишеструкој пријави.

Основна такса за међународно регистровање индустријског дизајна је 397 CHF за први предмет заштите, док је за сваки следећи по 19 CHF.

Подносилац пријаве дужан је да плати и таксу за сваку од назначених земаља у којима се тражи заштита у зависности нивоа коме та земља припада. За земље које припадају првом нивоу потребно је уплатити таксу у износу од 42 CHF за први индустријски дизајн и у износу од 2 CHF за сваки следећи индустријски дизајн у вишеструкој пријави. Затим за земље које припадају другом нивоу потребно је уплатити таксу у износу од 60 CHF за први индустријски дизајн и у износу од 20 CHF за сваки следећи индустријски дизајн и За земље које припадају трећем нивоу потребно је уплатити таксу у износу од 90 CHF за први индустријски дизајн и у износу од 50 CHF за сваки следећи индустријски дизајн у вишеструкој пријави. Такође постоје земље које наплаћују индивидуалне таксе.

Уз основну таксу за међународну регистрацију индустријског дизајна, таксу за сваку од назначених земаља у којима се тражи заштита, потребно је још уплатити и 17 CHF за сваки приказ индустријског дизајна. За већи број приказа који не могу да стану на један А4 формат папира, наплаћује се за сваки следећи формат А4 папира са приказима и такса у износу од 150 CHF.

Износ таксе се може израчунати на калкулатору који је за то нарочито предвиђен и налази се на интернет адреси www.wipo.int/hague/en/fees/calculator.jsp

Обрачун износа такси врше испитивачи индустријског дизајна у Групи за дизајн и ознаке географског порекла, ако подносилац пријаве жели да преко Завода за интелектуалну својину поднесе међународну пријаву.

Пример за обрачун износа такси за међународну пријаву:

Ако подносилац међународне пријаве са једним индустријским дизајном жели да тај индустријски дизајн заштити у две државе, на пример, за Швајцарску и Немачку, платиће: прво, 397 CHF колико износи основна такса, затим по 60 CHF колико национални заводи поменутих држава наплаћују таксе за подношење пријаве за један индустријски дизајн. За сваки објављени приказ плаћа се такса у износу од 17 CHF. Ако подносилац међународне пријаве са једним индустријским

дизајном жели да му се објави 6 приказа, то ће се број приказа помножити са 17 CHF. Укупан износ који треба подносилац пријаве да плати износи 619.CHF .

Поглавље XV

ЗАХТЕВ ЗА ОГЛАШАВАЊЕ НИШТАВИМ РЕГИСТРАЦИЈЕ ИНДУСТРИЈСКОГ ДИЗАЈНА, ОДНОСНО МЕЂУНАРОДНОГ РЕГИСТРОВАЊА (чл.58 – 61. ЗОИД)

1. Опште одредбе

Законом о правној заштити индустријског дизајна прописани су разлози због којих се један већ регистровани индустријски дизајн може огласити ништавим. Исто тако, Закон о правној заштити индустријског дизајна прописује и ко је активно легитимисан у овом управном поступку, тј. ко има право да затражи поништај регистрованог индустријског дизајна. Регистровани индустријски дизајн може се огласити ништавим, у целини или само неки индустријски дизајн (који је регистрован из вишеструке пријаве), ако се утврди да у време његовог регистравања нису били испуњени услови за признање права на индустријски дизајн предвиђени Законом о правној заштити индустријског дизајна (чл. 58. ст. 1. ЗОИД).

Регистровани индустријски дизајн може се огласити ништавим за све време трајања заштите, и то на предлог заинтересованог лица или на предлог јавног тужиоца (чл. 58. ст. 2. ЗОИД). Уколико је разлог за оглашавање ништавим индустријског дизајна неиспуњеност услова из члана 9. ст. 1. тач. 2, захтев за поништај индустријског дизајна може поднети само носилац старијег права (носилац ранијег истог или сличног индустријског дизајна, носилац чувеног жига, носилац ауторског права или другог права интелектуалне својине). Уколико је разлог за оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна повреда ауторског права Завод ће прекинути поступак за оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна, а предлагача ће упутити на суд који је надлежан да утврди повреду права на основу члана 205. ст. 1 тачка 1. Закона о ауторским и сродним правима ("Сл. гласник РС", бр. 104/2009). На основу правноснажне судске одлуке Завод ће наставити поступак по предлогу за оглашавањем ништавим регистрације индустријског дизајна. Уколико је суд утврдио да је регистровани индустријски дизајн повредио туђе ауторско право огласиће ништавим регистровани индустријски дизајн у обиму у којем је утврђена повреда. Уколико је суд утврдио да регистровани индустријски дизајн није повредио туђе ауторско право завод ће решењем одбити предлог за оглашавање

ништавим регистрованог индустријског дизајна. Регистровани индустријски дизајн се може огласити ништавим и из разлога који су прописани чланом 3. ЗОИД, а то су недостатак новости и индивидуалног карактера

Доказна средства у смислу поменуте одредбе којом се доказује недостатак новости односно индивидуалног карактера регистрованог индустријског дизајна, могу бити разни проспекти, каталози, флајери као и други рекламни материјал. На њима мора да се види датум штампања или година на коју се односе. Поменути датум мора да буде ранији од датума подношења пријаве за признање права на индустријски дизајн и то најмање 12 месеци. Такође, докази могу бити и поруџбенице, рачуни, фактуре и сл., са наведеним каталошким ознакама индустријског дизајна за који је поднет предлог за оглашавање ништавим, који се може утврдити и на неком каталогу, проспекту или сличном рекламном материјалу на коме постоје наведене каталошке ознаке. Поменуте поруџбенице, рачуни, фактуре и сл. да би имале правну снагу морају имати датум који је већ протекао најмање 12 месеци пре подношења пријаве за признање права на индустријски дизајна.

2. Поступак по предлогу за оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна

Поступак за оглашавање ништавим регистрације индустријског дизајна је управни поступак и регулисан је Законом о правној заштити индустријског дизајна.

Поступак за оглашавање ништавим регистрације индустријског дизајна покреће се писаним предлогом за оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна и подноси се у два примерка (чл. 59. ст. 1. ЗОИД).

Предлог за оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна мора да садржи следеће податке:

- пословно име и седиште предлагача, уколико предлог подноси правно лице, односно име и адресу физичког лица, уколико предлог подноси физичко лице;
- пословно име и седиште носиоца права на индустријски дизајн чији се поништај тражи, уколико је носилац права на индустријски дизајн правно лице, односно име и адресу физичког лица, уколико је носилац права на индустријски дизајн физичко лице;
- регистарски број индустријског дизајна чији се поништај тражи;
- назначење да ли се тражи поништај индустријског дизајна у целини, или само за неки индустријски дизајн (из регистроване вишестрике пријаве),
- разлоге због којих се тражи поништај индустријског дизајна.

Уз предлог за оглашавање регистрованог индустријског дизајна ништавим доставља се:

- пуномоћје ако се поступак покреће преко пуномоћника;
- доказ о уплати таксе за захтев

За предлог за оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна плаћа се такса прописана Тарифним бројем 124. Тарифе Закона о републичким административним таксама.

По пријему предлога за оглашавање ништавим индустријског дизајна, испитивач је дужан да утврди да ли је захтев формално уредан, тј. да ли садржи све елементе прописане чланом 59. ЗОИД. Уколико предлог није уредан, испитивач ће позвати предлагача да га у року од 30 дана од дана пријема позива уреди. Ако предлагач у остављеном року не уреди предлог, предлог ће бити одбачен као неуредан. Против закључка којим се одбацује неуредан предлог, предлагач може изјавити жалбу.

2.1. Поступак по уредном захтеву

Уколико испитивач утврди да је предлог уредан, доставиће га носиоцу права индустријског дизајна и позвати га да у року од 30 дана од дана пријема поднеска достави свој одговор.

2.2. Достављање предлога за поништај регистрованог индустријског дизајна

Уколико је предмет оглашавања ништавим национално регистрован индустријски дизајн чији је носилац домаће правно или физичко лице, предлог ће бити достављен директно носиоцу права, а ако је носилац регистрованог индустријског дизајна страном физичко или правно лице, достављање ће му бити извршено преко пуномоћника чији се подаци налазе у списима предмета.

2.3. Размена поднесака

Када носилац права на регистрованом индустријском дизајну чији се поништај тражи достави свој одговор, испитивач је дужан да тај одговор одмах достави подносиоцу предлога, који има право да у року који му буде остављен достави своје изјашњење. Испитивач треба да врши размену поднесака између предлагача и носиоца права на регистрованом индустријском дизајну све док од страна у поступку не прибави све потребне наводе и доказе на основу којих може да донесе одлуку. У поступку по предлогу за оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна, надлежни испитивач може да закаже усмену расправу на коју ће позвати предлагача и носиоца права на индустријском дизајну (чл. 60. ст. 6. ЗОИД). Одржавање усмене расправе није обавезно. То значи да испитивач треба у зависности од околности сваког конкретног случаја да процени да ли има разлога за одржавање усмене расправе. Усмену расправу треба одржавати у случајевима када наводи странака у поступку и докази које су доставили кроз своје поднеске нису довољни да би могла да се донесе одлука у конкретној управној ствари, већ је потребно прибавити додатне доказе саслушањем странака. После спроведеног поступка по предлогу за оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна, Завод може донети решење о оглашавању ништавим

решења о признању права на индустријски дизајн у целини или само за неке индустријске дизајне, или решење о одбијању предлога.

Поглавље XVI

ПОСТУПАК ПО ЗАХТЕВУ ЗА УПИС ПРОМЕНА

У поступку признања и заштите права на индустријски дизајн могуће је да дође до одређених промена у вези са поднетим пријавама за признање права на индустријски дизајн и у вези са регистрованим индустријским дизајном.

Реч је о следећим променама:

- промена имена носиоца права;
- промена адресе носиоца права;
- пренос права (пренос права на индустријски дизајн, односно права из пријаве);
- упис лиценце, залог, франшизе или другог права на индустријском дизајну, односно на пријави за признање права на индустријски дизајн;
- односно залогопримца;
- раздвајање пријаве за признање права на индустријски дизајн.

У Закону о правној заштити индустријског дизајна садржане су материјално правне одредбе које се односе на промет права. Овим одредбама регулисан је пренос права из пријаве за признање права на индустријски дизајн, односно пренос права на индустријски дизајн, лиценца, као и залог права из пријаве, односно регистрованог индустријског дизајна (чл. 49, 50, 51, и 52. ЗОИД).

У смислу Закона о правној заштити индустријског дизајна, подносилац пријаве је носилац права из пријаве, а носилац права на индустријски дизајн је носилац права регистрованог индустријског дизајна, па ће се у овој методологији за оба случаја користити термин носилац права.

1. Промена имена и адресе носиоца права

Поступак промене имена и адресе покреће се на основу члана 48. ЗОИД.

Промена имена и адресе може се односити на:

- 1) промену имена носиоца права на индустријски дизајн, односно подносиоца пријаве;
- 2) промену адресе носиоца права на индустријски дизајн, односно подносиоца пријаве;
- 3) промену имена и адресе носиоца права на индустријски дизајн, односно подносиоца пријаве.

Захтев за промену имена и адресе се подноси на обрасцу Д-3, а уз захтев се подноси и доказ о плаћеној такси за упис промене. Уколико се захтев подноси преко пуномоћника, уз захтев се мора доставити пуномоћје.

Једним захтевом може се тражити и више промена имена и адресе, тј. промене које се односе на више регистрованих индустријских дизајна, односно пријава истог лица (чл. 48. ст. 2. ЗОИД). То значи да се на обрасцу Д-3 може назначити вишеструка промена имена и адресе.

Ако је подносилац захтева доставио само један примерак обрасца Д-3, а тражио вишеструку промену имена и адресе, Завод ће копирати образац Д-3 у онолико примерака колико је захтевом обухваћено регистрованих индустријских дизајна, односно пријава индустријског дизајна. Оригинал ће бити уложен у предмет који се односи на први наведени регистровани индустријски дизајн, односно прву наведену пријаву индустријског дизајна, а копије у остале предмете. На свакој копији мора се навести у ком предмету се налази оригинал.

1.1. Елементи захтева

Захтев за упис промене имена и адресе подноси се на обрасцу Д-3 и мора да садржи податке прописане чланом 20. ст. 1. Уредбе.

Захтев треба да буде попуњем писаћом машином или рачунаром и да садржи следеће:

- 1) регистарски број индустријског дизајна и Д-број;
- 2) пословно име и седиште носиоца права на индустријски дизајн, односно подносиоца пријаве, односно име и адресу физичког лица;
- 3) податак о врсти промене;
- 4) податке о пуномоћнику, ако се захтев подноси преко пуномоћника;
- 5) потпис и печат подносиоца захтева, односно пуномоћника.

Уз захтев доставља се и:

- пуномоћје, ако се поступак за упис покреће преко пуномоћника и
- доказ о уплати републичке административне таксе.

1.2. Докази о променама

Странка није дужна да достави Заводу било какве доказе о правном основу промене имена и/или адресе (извод из судског, односно трговачког регистра), осим ако то Завод изричито не захтева. Испитивач није дужан да посебно проверава податке из захтева, већ ће доказе о веродостојности тих података тражити само изузетно, када постоји оправдана сумња да пружени подаци нису тачни.

2. Промет права

2.1. Општа правила

Под прометом права у смислу ЗОИД подразумева се пренос права, лиценца, залога, франшиза и сл.

Уговор којим се врши промет права мора бити састављен у писаној форми и уписује се у одговарајући регистар на захтев једне од уговорних страна. Дакле, подносилац захтева за упис ове врсте промене може бити било која од уговорних страна. Нпр. у случају уписа преноса права, то може бити преносилац или стицалац, а у случају уписа лиценце, захтев може поднети било давалац лиценце, било корисник лиценце.

Под термином одговарајући регистар, подразумева се Регистар пријава, уколико се захтев за упис преноса односи на право из пријаве, односно Регистар индустријских дизајна, уколико је предмет захтева за упис преноса регистровани индустријски дизајн

Уговор којим се врши промет права који није уписан у одговарајући регистар (Регистар пријава, односно Регистар индустријских дизајна) не производи правно дејство према трећим лицима. То значи да упис преноса права, лиценце, франшизе и др. права у одговарајући регистар Завода има само декларативно, а не и конститутивно дејство. Овај упис има правно дејство према трећим лицима, па тако уговор производи дејство између уговорних страна, самим закључењем, независно од тога да ли је или није уписан у одговарајући регистар Завода.

Са друге стране, упис уговора о залози у одговарајући регистар Завода има конститутивно дејство, што значи да поверилац стиче заложно право уписом уговора о залози у одговарајући регистар завода

2.2. Пренос права

Чланом 50. ЗОИД прописано је да носилац права на индустријски дизајн, односно подносилац пријаве може уговором пренети право на регистрованом индустријском дизајну, односно праву из пријаве. Овај уговор мора бити састављен у писаној форми и мора садржати: дан закључења, назначење уговорних страна, број регистрованог индустријског дизајна или број пријаве и висину накнаде, ако је уговорена.

2.2.1. Правни основ преноса права

Уговор о преносу права је само један од правних основа који могу довести до преноса права. У свим оним питањима која нису посебно регулисана ЗОИД примењују се правила аналогно правилима из методологије жигова како би се постигло једнообразно поступање Завода у истоветним правним ситуацијама.

Правни основ преноса права могу бити:

- 1) уговор о преносу права;
- 2) спајање предузећа;
- 3) закон или судска, односно административна одлука.

2.2.2. Подношење захтева

Захтев за упис преноса права може да поднесе било која од уговорних страна, дакле, било преносилац или стицалац права. Захтев за упис преноса права подноси се у писаној форми на званичном обрасцу Завода Д-4 и мора да садржи податке прописане чланом 21. ст. 1. Уредбе.

Захтев треба да буде попуњем писаћом машином или рачунаром и да садржи следеће:

- 1) регистарски број индустријског дизајна, односно Д-број;
- 2) број једне или више пријава за признање права на индустријски дизајн;
- 3) пословно име и седиште носиоца права на индустријски дизајн, односно подносиоца пријаве, односно име и адресу физичког лица;
- 4) податке о пуномоћнику, када носилац права на индустријски дизајн, односно подносилац пријаве има пуномоћника;
- 5) пословно име и седиште правног лица на које се преноси право на индустријски дизајн, односно право из пријаве, односно име и адресу физичког лица на које се преноси право на индустријски дизајн, односно право из пријаве;
- 6) када физичко или правно лице на које се преноси право на индустријски дизајн, односно право из пријаве има пуномоћника, податке о пуномоћнику;
- 7) пословно име и седиште подносиоца захтева, односно име и адресу физичког лица;
- 8) податке о пуномоћнику ако се захтев за упис прениса права преноси преко пуномоћника;
- 9) потпис и печат подносиоца захтева.

Уз захтев доставља се још:

- 1) доказ о правном основу преноса права на индустријски дизајн, односно права из пријаве;
- 2) пуномоћје, ако се поступак за упис преноса права покреће преко пуномоћника;
- 3) доказ о уплати републичке административне таксе.

Чланом 53. став 3. ЗОИД прописано је да се једним захтевом из става 1. тог члана може затражити упис преноса права који се односи на више регистрованих индустријских дизајна, односно више пријава, под условом да су ранији носилац права и нови носилац права исти у сваком регистрованом индустријском дизајну, односно пријави и да су регистарски бројеви, односно бројеви пријава назначени у захтеву.

Ако је подносилац захтева доставио само један примерак обрасца Д-4, а тражио вишеструки упис преноса права, Завод ће копирати образац Д-4 у онолико примерака колико је регистрованих индустријских дизајна, односно пријава права на индустријски дизајн обухваћено захтевом. Оригинал ће бити стављен у предмет који се односи на први наведени регистровани индустријски дизајн, односно прву наведену пријаву права на индустријски дизајн, а копије у остале предмете. На свакој копији мора се навести у ком предмету се налази оригинал.

2.2.3. Докази о правном основу преноса права

2.2.3.а) Уговор о преносу права

Уколико је правни основ преноса права уговор о преносу, чланом 22. ст. 1. Уредбе прописано да се као доказ о правном основу преноса права, доставља:

- оригинални примерак уговора о преносу права потписан од уговорних страна или оверена фотокопија тих докумената, или
- оригинални извод из уговора о преносу права, потписан од уговорних страна или оверена фотокопија тог документа, или
- оригинал изјаве о преносу потписане од уговорних страна, или оверена фотокопија тог документа. Подобност уговора о преносу за упис преноса права се оцењује у смислу одредаба Закона о облигационим односима и ЗОИД:
- уколико је у погледу форме и битних састојака у складу са Законом о облигационим односима и Законом о правној заштити индустријског дизајна
- уколико је као предмет уговора изричито наведен конкретан регистровани индустријски дизајн, односно пријава за признање права на индустријски дизајн (у уговору мора бити јасно означен регистарски број индустријског дизајна, односно број пријаве)
- уколико подаци о преносиоцу (носиоцу регистрованог индустријског дизајна, односно пријавиоцу) садржани у уговору одговарају подацима из одговарајућег регистра Завода у случају сумње у постојање сагласности воља уговорних страна, о поднетом захтеву за упис преноса мора се обавестити друга уговорна страна и мора јој се омогућити да се о истом изјасни.

2.2.3.б) Спајање предузећа

У смислу Закона о привредним друштвима, статусном променом се сматра спајање, подела и одвајање.

Када је пренос права резултат спајања предузећа, чланом 22. ст. 2. Уредбе прописано да се као доказ о правном основу преноса права, доставља оригинал документа издатог од стране надлежног органа који потврђује спајање предузећа (извод из трговачког регистра), или фотокопија тог документа оверена од стране органа који је издао тај документ или јавног бележника или другог надлежног органа, под условом да подаци о носиоцу права на индустријски дизајн, односно подносиоцу пријаве садржани у документу о статусној промени одговарају подацима из одговарајућег регистра Завода. Приликом оцењивања подобности овог правног основа за упис преноса регистрованог индустријског дизајна, односно права из пријаве, у сваком конкретном случају се мора утврдити да је као резултат статусне промене дошло до преноса конкретног регистрованог индустријског дизајна, односно права из пријаве.

Спајање, подела, односно одвајање привредног друштва, односно привредних друштава подразумева спајање, поделу, односно одвајање имовинске масе једног или више друштава. Стога се у сваком конкретном случају мора утврдити да је предметни регистровани индустријски дизајн за који се тражи упис преноса,

укључен у имовинску масу која је предмет спајања, поделе, односно одвајања. Ово нарочито у случају поделе или одвајања, јер по логици ствари приликом спајања двеју или више имовинских маса у заједничку улази садржај појединачних. Стога, ако је један од субјеката спајања био носилац права на индустријском дизајну логично је да ће регистровани индустријски дизајн прећи у имовинску масу новонасталог привредног друштва.

Уколико постоји било каква сумња у веродостојност и тачност података из овог документа, службено лице које води поступак дужно је да подносиоцу захтева упути резултат испитивања у коме ће од њега затражити додатне информације.

2.2.3.ц) Пренос права на основу закона или судске, односно административне одлуке

Када је до преноса права дошло на основу закона или судске, односно административне одлуке, чланом 22 ст. 3. Уредбе прописано је да се као доказ о правном основу преноса права доставља оригинал или оверена фотокопија судске одлуке, односно другог документа који потврђује ту промену.

Упис преноса на основу судске, односно административне одлуке извршиће се само уколико су испуњени следећи услови:

- одлука мора бити правноснажна;
- предмет судске, односно административне одлуке мора бити конкретан регистровани индустријски дизајн, односно право из пријаве (мора се проверити регистарски број, односно број пријаве);
- подаци о носиоцу права на индустријски дизајн, односно права из пријаве који је предмет преноса морају одговарати подацима из одговарајућег регистра Завода.

Ако су документи из тачака 2.2.3. а), б) и ц) састављени на страном језику, доставља се њихов превод оверен од стране судског тумача.

Уколико је након подношења пријаве за признање права на индустријски дизајн, односно регистравања индустријског дизајна било више преноса права или промена имена и/или адресе носиоца права на индустријски дизајн, који претходе последњем преносу чији се упис тражи, а који нису уписани у одговарајући регистар Завода, подносилац захтева за упис преноса је дужан да поред доказа о правном основу преноса достави и одговарајуће доказе из којих се са сигурношћу може утврдити правни континуитет између преносиоца и стицаоца права.

2.2. Забрана постављања других захтева

Странка није дужна да достави Заводу било какве друге доказе осим горе наведених, изузев уколико постоји оправдана сумња у веродостојност било ког податка садржаног у захтеву за упис преноса права, или било ком документу који представља правни основ преноса. Ово није изричито прописано ЗОИД, али се примењује аналогно правилима из методологије жигова како би се постигло једнообразно поступања Завода у истоветним правним ситуацијама.

Овим правилима је посебно прецизирано да се не може захтевати следеће:

- достављање потврде или извода из трговинског регистра;
- назначење да се нови власник бави привредним или трговинским активностима, као ни подношење доказа у том смислу;
- назначење да је власник пренео, у целини или делимично на новог власника своје пословање или одговарајући пословни углед фирме, као ни подношење доказа у том смислу.

2.3. Делимичан пренос

Уговором о преносу права носилац индустријског дизајна, односно подносилац пријаве може пренети само неки регистровани индустријски дизајн, односно право из пријаве и то за само за неке индустријске дизајне. У том случају у захтеву морају јасно да буду назначени: регистарски број индустријског дизајна, назив индустријског дизајна на које се пренос односи и његов број према редоследу из исправе о индустријском дизајну, односно број према редоследу из пријаве за признање права на индустријски дизајн. На пример, регистровани индустријски дизајн бр. 12345 под називом БОЦА садржи 6 индустријских дизајна, а пренос права се тражи за последња три, подносилац захтева мора да назначи регистраси број индустријског дизајна 12345, затим назив под којим је дизајн регистрован БОЦА и бројеве вишеструког дизајна 4, 5 и 6.

У случају када је поднет захтев за делимични пренос права, доноси се решење о преносу права на основу кога се у Регистар индустријског дизајна, односно Регистар пријава уписује нова пријава са новим бројем, односно нови индустријски дизајн са новим регистарским бројем.

2.4.1. Делимичан пренос права из пријаве

У случају делимичног преноса права из пријаве, у решењу о преносу права се назначавача број нове пријаве и назив из првобитне пријаве. Након извршеног уписа делимичног преноса права, у базу података пријаве која је предмет делимичног преноса, уноси се напомена да је извршен делимични пренос са подацима о: пренетим индустријским дизајнима, новом броју пријаве и стицаоцу. У базу података се уноси и нови предмет са додељеним бројем пријаве, при чему нова пријава задржава датум подношења и право првенства првобитне пријаве. Нова пријава имаће исти број као и стара с тим што ће се испред пријавног броја уписати број 9, тако да ће раздвојене пријаве носити четвороцифрене.

Тако нпр. Ако се раздваја пријава број Д-33/2010, раздвојена пријава носиће број Д-9033/2010, ако се нпр. раздваја пријава број Д-123/2010, раздвојена пријава носиће број 9123/2010.

2.4.2. Делимичан пренос регистрованог индустријског дизајна

У случају делимичног преноса регистрованог индустријског дизајна, у решењу о преносу права се назначава број новог индустријског дизајна, назив из првобитне регистрације, број класе подаци о новом стицаоцу.

Након извршеног уписа делимичног преноса права, у базу података индустријског дизајна који је предмет делимичног преноса, уноси се напомена да је извршен делимични пренос са подацима о: називу индустријског дизајна, новом броју индустријског дизајна и стицаоцу.

Предмет, задржава Д-број пријаве, датум првенста и класификацију индустријског дизајна. У базу података се уноси нови предмет са додељеним регистарским бојем, који има исти Д-број пријаве, датум првенства и регистрације као индустријски дизајн који је предмет преноса.

У рубрику “notes” у IPAS бази података за овај индустријски дизајн се уносе подаци о делимичном преносу који указују на регистарски број и носиоца индустријског дизајна који је пренет. (На пример у бази података погледати пример: БОЦА рег. бр. 12345 и новоформирани индустријски дизајн бр. 14253). Нови регистарски број се додељује према првом слободном броју из Регистра индустријског дизајна. Уз плаћање прописан таксе за издавање исправе и таксе за објаву као и достављањем раније издате исправе, Завод ће носиоцу права и новом стицаоцу издати нове исправе.

Исправе ће сев односити на ново фактичко стање које настало на основу решења о делимичном преносу индустријског дизајна.

2.4. Упис лиценце

Чланом 51. ЗОИД прописано је да носилац права на индустријски дизајн, односно подносилац пријаве може уговором о лиценци уступити право коришћења регистрованог индустријског дизајна, односно права из пријаве, и то за све или само за неки регистровани индустријски дизајн односно само неки индустријски дизајн из вишеструке пријаве за признање права на индустријски дизајн.

Овај уговор мора бити састављен у писменој форми и мора садржати:

- дан закључења уговора;
- име и презиме или пословно име;
- пребивалиште или бораиште, односно седиште уговорних страна;
- регистарски број индустријског дизајна, односно број из пријаве за признање права на индустријски дизајн;
- време трајања лиценце (на одређено време или на неодређено);
- обим лиценце (искључива, односно неискључива) и
- територију на коју се односи.

2.4.1. Подношење захтева

Захтев за упис лиценце може да поднесе било која од уговорних страна, дакле, било давалац или стицалац лиценце. Захтев за упис лиценце подноси се у писаној форми на званичном обрасцу Завода Д-5.

Чланом 53. став 4. Закона о правној заштити индустријског дизајна прописано је да се једним захтевом из става 1. тог закона може се тражити упис лиценце, који се односи на више регистрованих индустријских дизајна, односно више пријава, под условом да су носилац права и стицалац лиценце, исти у сваком регистрованом индустријском дизајну, односно пријави и да су регистарски бројеви, односно бројеви пријава назначени у захтеву.

Захтев за упис лиценце на праву на индустријски дизајн, односно праву из пријаве садржи:

- 1) регистарски број индустријског дизајна, односно Д-број;
- 2) број једне или више пријава за признање права на индустријски дизајн;
- 3) пословно име и седиште носиоца права на индустријски дизајн, односно подносиоца пријаве, односно име и адресу физичког лица;
- 4) када носилац права на индустријски дизајн, односно подносилац пријаве има пуномоћника, податке о пуномоћнику;
- 5) пословно име и седиште стицаоца лиценце, односно име и адресу физичког лица;
- 6) када стицалац лиценце има пуномоћника, податке о пуномоћнику;
- 7) податак о врсти лиценце (искључива или неискључива лиценца);
- 8) време трајања лиценце;
- 9) пословно име и седиште подносиоца захтева, односно име и адресу физичког лица;
- 10) ако се захтев за упис лиценце подноси преко пуномоћника, податке о пуномоћнику;
- 11) потпис и печат подносиоца захтева, односно пуномоћника.

Уз образац Д-5 подноси се и:

- 1) доказ о правном основу уписа лиценце на праву на индустријски дизајн, односно праву из пријаве;
- 2) пуномоћје ако се поступак за упис лиценце покреће преко пуномоћника;
- 3) доказ о уплати републичке административне таксе.

Ако се захтев за упис лиценце на неком индустријском дизајну из вишеструко регистрованог индустријског дизајна, односно праву из пријаве које се односи само на неке индустријске дизајне, подносилац захтева за упис лиценце на индустријском дизајну мора да наведе редне бројеве појединог индустријског дизајна из исправе о индустријском дизајну односно редне бројеве из пријаве за признање права на индустријски дизајн. На пример регистровани индустријски дизајн Боца има регистарски број 12345 и садржи шест индустријских дизајна, подносилац захтева жели да се упише лиценца на два индустријска дизајна и то на трећи и пети индустријски дизајн из исправе о индустријском дизајну он је дужан да у захтеву наведе Назив дизајна (БОЦА) и његов регистарски број 12345 за индустријске дизајне под редним бројем три и редним бројем пет. Исто важи и за лиценцу из пријаве али уместо регистарског броја индустријског дизајна наводи се број пријаве на пример Д-0035/2011 за дизајне под редним бројем три и редним бројем пет.

2.4.2. Докази о правном основу за упис лиценце

Уз захтев из члана 24. став 1. Уредбе, као доказ о правном основу уписа лиценце доставља се:

- 1) извод из уговора о лиценци са податком о странама у поступку и правима која су предмет лиценце, са потврдом надлежног јавног органа да се ради о аутентичном изводу из уговора или оверена фотокопија тог документа, или
- 2) оригинал изјаве о лиценци потписан од стране уговорних страна или оверена фотокопија тог документа (чл. 24. Уредбе). Од подносиоца захтева за упис лиценце се не треба захтевати да достави уговор о лиценци. Сходно томе, да би се захтев за упис лиценце сматрао уредним довољно је да буде приложен или извод из уговора о лиценци или оригинал изјаве о лиценци.

Ако су ови документи састављени на страном језику, доставља се њихов превод оверен од стране судског тумача.

Да би се сматрало да правни основ на коме се заснива захтев за упис лиценце или испуњава услове прописане законом, он мора пре свега да производи правно дејство, што се утврђује применом општих правила којима се уређују облигационо правни односи.

Уговор о лиценци, извод из уговора о лиценци, односно изјава о лиценци ће бити подобни за упис у одговарајући регистар Завода:

- уколико су погледу форме и битних састојака у складу са Законом о облигационим односима, Законом о правној заштити индустријског дизајна;
- уколико је као предмет уговора изричито наведен конкретан регистровани индустријски дизајн, односно пријава за признање права на индустријски дизајн;
- уколико подаци о даваоцу лиценце (носиоцу права на индустријски дизајн, односно подносиоцу пријаве) одговарају подацима садржаним у одговарајућем регистру Завода. У случају сумње у постојање сагласности воља уговорних страна, о поднетом захтеву за упис лиценце мора се обавестити друга уговорна страна и мора јој се омогућити да се о истом изјасни.

2.5.3. Правни основ за брисање лиценце

У свим оним питањима која нису посебно регулисана ЗОИД примењују се правила аналогно правилима из методологије жигова како би се постигло једнообразно поступања Завода у истоветним правним ситуацијама.

- изричита заједничка изјава о раскиду, потписана од стране уговорних страна
- други документ на коме се заснива брисање уписа лиценце.

Заједничка изјава о раскиду, односно поништају уговора о лиценци мора да садржи:

- датум потписивања изјаве;
- регистраски број индустријског дизајна, односно број пријаве за признање права на индустријски дизајн;
- име и презиме или пословно име;
- пребивалиште или боравиште, односно седиште уговорних страна;

- податке о пуномоћницима уговорних страна;

У одсуству заједничке изјаве о раскиду уговора о лиценци, службено лице које води поступак је дужно да другој уговорној страни омогући да се о том питању изјасни, односно мора обавестити другу страну да је поднет такав захтев.

Другим документом на коме се заснива брисање лиценце сматра се судска одлука којом се утврђује раскид, поништај, односно сваки други основ престанка уговора о лиценци, као и свака друга одлука надлежног државног органа из које јасно произлази да је уговор о лиценци раскинут, поништен или да је на други начин престао да важи.

2.6 Упис залогe

Чланом 52. ЗОИД прописано је да регистровани индустријски дизајн, односно право из пријаве, може бити предмет залогe и то на основу уговора о залози, одлуке суда и другог државног органа и сл.

Ако се ради о регистрованом индустријском дизајну који се састоји из више индустријских дизајна или о вишеструкој пријави за признање права на индустријски дизајн, предмет залогe могу бити сви или само неки индустријски дизајни.

Уговор о залози, односно извод из уговора о залози саставља се у писменој форми и мора да садржи:

- дан закључења;
- име и презиме или пословно име;
- пребивалиште или боравиште, односно седиште уговорних страна, као и дужника ако су то различита лица,
- регистарски број индустријског дизајна, односно број из пријаве за признање права на индустријски дизајн. Ако је у питању регистровани индустријски дизајн који се састоји из више предмета заштите (индустријских дизајна) или је у питању вишеструка пријава за признање права на индустријски дизајн, мора се навести и број сваког појединачног предмета заштите (индустријског дизајна) из вишеструке пријаве. На пример регистровани индустријски дизајн Боца има регистарски број 12345 и садржи шест индустријских дизајна. Ако подносилац захтева жели да се упише залога на два индустријска дизајна и то на трећи и пети индустријски дизајн из исправе о индустријском дизајну, он је дужан да у захтеву наведе назив дизајна (БОЦА) и његов регистарски број 12345, за индустријске дизајне под редним бројем три и редним бројем пет. Исто важи и за залогу из пријаве, али се тада уместо регистарског броја индустријског дизајна наводи број пријаве, на пример Д-0035/2011, за дизајне под редним бројем три и редним бројем пет.
- податке о потраживању које се обезбеђује заложним правом.

Поверилац стиче заложно право уписом у одговарајући регистар надлежног органа.

На сва питања који нису регулисана овим законом примењују се прописи којима се уређује бездржавинска залога, облигациони и својинскоправни односи.

2.6.1. Подношење захтева

Захтев за упис залогe може да поднесе било која од уговорних страна, дакле, било заложни поверилац или носилац права на индустријски дизајн, односно права из пријаве.

Захтев за упис залогe на праву на индустријски дизајн, односно праву из пријаве подноси се у писаној форми на званичном обрасцу Завода Д-6 и садржи:

- 1) регистарски број индустријског дизајна, односно Д-број;
- 2) број једне или више пријава за признање права на индустријски дизајн;
- 3) пословно име и седиште носиоца права на индустријски дизајн, односно подносиоца пријаве, односно име и адресу физичког лица;
- 4) када носилац права на индустријски дизајн, односно подносилац пријаве има пуномоћника, податке о пуномоћнику;
- 5) пословно име и седиште заложног повериоца, односно име и адресу физичког лица;
- 6) пословно име и седиште подносиоца захтева, односно име и адресу физичког лица;
- 7) податке о пуномоћнику ако се захтев за упис залогe подноси преко пуномоћника;
- 8) потпис и печат подносиоца захтева, односно пуномоћника.

Уз захтев доставља се и:

- 1) доказ о правном основу уписа залогe на праву на индустријски дизајн, односно праву из пријаве;
- 2) пуномоћје ако се поступак за упис залогe покреће преко пуномоћника;
- 3) доказ о уплати републичке административне таксе.

Чланом 53. став 4. ЗОИД прописано је да се једним захтевом из става 4. тог закона може се тражити упис залогe, који се односи на више регистрованих индустријских дизајна, односно више пријава, под условом да су носилац права и стицалац залогe исти у сваком регистрованом индустријском дизајну, односно пријави и да су регистарски бројеви, односно бројеви пријава назначени у захтеву.

Ако се захтев за упис залогe на индустријском дизајну, односно праву из пријаве односи само на неке индустријске дизајне, подносилац захтева за упис залогe на индустријском дизајну, односно праву из пријаве дужан је да наведе редне бројеве појединог индустријског дизајна из исправе о индустријском дизајну односно редне бројеве из пријаве за признање права на индустријски дизајн на начин како је то описано код уписа лиценце.

2.6.2. Докази о правном основу за упис залогe

Уз захтев из члана 52. став 1. ЗОИД, као доказ о правном основу уписа залогe доставља се:

- 1) оригинал уговора о залози потписан од стране уговорних страна или оверена фотокопија тог документа, или
- 2) оригинал извода из уговора о залози потписан од стране уговорних страна или оверена фотокопија тог документа (члан 26. Уредбе).

Ако су ови документи састављени на страном језику, доставља се њихов превод оверен од стране судског тумача.

Да би се сматрало да правни основ на коме се заснива захтев за упис залогe или испуњава услове прописане законом, он мора пре свега да производи правно дејство, што се утврђује применом општих правила којима се уређују облигационо правни односи.

Уговор о залози, односно извод из уговора о залози ће бити подобни за упис у одговарајући регистар Завода:

- уколико су у погледу форме и битних састојака у складу са Законом о облигационим односима, Законом о правној заштити индустријског дизајна и Законом о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар;
- уколико је као предмет уговора изричито наведен конкретан индустријски дизајн, односно пријава за признање права на индустријски дизајн;
- уколико подаци о носиоцу права на индустријском дизајну, односно подносиоцу пријаве за признање права на индустријски дизајн која је предмет залогe одговарају подацима садржаним у одговарајућем регистру Завода.

У случају сумње у постојање сагласности воља уговорних страна, о поднетом захтеву за упис залогe мора се обавестити друга уговорна страна и мора јој се омогућити да се о истом изјасни.

2.6.3. Правни основ за брисање залогe

Закон о правној заштити индустријског дизајна не садржи одредбе о правном основу за брисање залогe, тако да се у овом случају морају применити опште одредбе Закона о облигационим односима, односно Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар чл. 51-55.

3. Раздвајање пријаве за признање права на индустријски дизајн

Чланом 33. ЗОИД прописано је да се пријава за признање права на индустријски дизајн која садржи више индустријских дизајна (вишеструка пријава), може на захтев уз плаћање прописане таксе, раздвојити на више појединачних, или вишеструких издвојених пријава. При томе, свака од издвојених пријава добија нови број пријаве и заводи се у Регистар пријава, али задржава датум подношења првобитне вишеструке пријаве и њено право првенства.

Поступак раздвајања пријаве за признање права на индустријски дизајн покреће се захтевом за раздвајање вишеструке пријаве индустријског дизајна.

Захтев за раздвајање вишеструке пријаве индустријског дизајна се подноси на обрасцу Д-2 који мора да садржи податке прописане чланом 16. ст. 1. Уредбе.

Захтев садржи нарочито:

- 1) број и датум подношења првобитне пријаве индустријског дизајна чије се раздвајање тражи;
- 2) податке о пословном имену и седишту подносиоца вишеструке пријаве за признање права на индустријски дизајн, односно име и адресу физичког лица;
- 3) податке о пуномоћнику, ако се пријава подноси преко пуномоћника, односно податке о заједничком представнику, ако постоји више подносиоца пријаве;
- 4) податке о заједничком представнику, ако постоји више подносиоца пријаве;
- 5) назначење броја индустријских дизајна поднетих у првобитној вишеструкој пријави;
- 6) назначење редног броја, односно редних бројева индустријских дизајна из вишеструке пријаве, за који се тражи, односно траже раздвајања на више појединачних или вишеструких издвојених пријава;
- 7) податке о начину раздвајања првобитне вишеструке пријаве и
- 8) податке о плаћеној републичкој административној такси за издвојену пријаву, односно пријаве ако их има више;
- 9) потпис и/или печат подносиоца пријаве или његовог пуномоћника.

Уз захтев се прилаже и:

- 1) приказ у два истоветна примерка;
- 2) опис у два истоветна примерка;
- 3) уредно пуномоћје, ако се захтев подноси преко пуномоћника и изјава о заједничком представнику, ако постоји више подносилаца пријаве и
- 4) податак о плаћеној републичкој административној такси за раздвајање пријаве, као и податак о плаћеној такси за издвојену пријаву (члан 17. Уредбе).

Свака од издвојених пријава добија нови број пријаве и заводи се у Регистар пријава, али задржава датум подношења првобитне вишеструке пријаве и њено право првенства. О раздвајању пријаве доноси се посебно решење, у коме се назначавача број, односно бројеви нових пријава, индустријски дизајни који остају у првобитној вишеструкој пријави и индустријски дизајни који су у издвојеној, или издвојеним пријавама.

Такса за раздвајање вишеструке пријаве за признање права на индустријски дизајн прописана је Тарифним бројем 108. Тарифе Закона о републичким административним таксама. Ако је подносилац пријаве за раздвајање вишеструке пријаве за признање права на индустријски дизајн физичко лице, такса из овог тарифног броја плаћа се се у износу за 50%.

4. Такса за подношење захтева за упис промене

4.1. Такса за подношење захтева за упис промене имена и/или адресе

Износ таксе за подношење захтева за упис промене имена и/или адресе је прописан Тарифним бројем 126. Тарифе Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“ бр. 43/2003, 51/2003-испр., 61/2005, 101/2005-др. закон, 5/2009 и 54/2009 од 17.07.2009. године).

Уз захтев за упис промене имена и/или адресе, странка мора да достави и доказ о плаћеној такси (члан 21. ст. 2. тач. 2. Уредбе).

Ако је подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн, физичко лице, такса из овог тарифног броја плаћа се се у износу за 50%.

4.2. Такса за подношење захтева за упис преноса права, лиценце, залог, франшизе и др. права

Износ таксе за подношење захтева за упис преноса права, односно лиценце, односно залог, односно франшизе или других права на индустријски дизајн односно пријави за признање права на индустријски дизајн је прописан Тарифним бројем 125. Тарифе Закона о републичким административним таксама.

Уз захтев странка мора да достави и доказ о плаћеној такси (члан 23. ст. 2. тач. 3, Уредбе).

Ако је подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн, физичко лице, такса из овог тарифног броја плаћа се се у износу за 50%.

4.3. Доказ о плаћеној такси

Доказ о плаћеној такси је први примерак уплатнице са печатом банке, као и свифт који издаје банка. Уплатница без печата није прихватљив доказ о плаћеној такси. Уколико подносилац захтева не поднесе доказ о плаћеној такси, или уколико такса буде плаћена само делимично, Завод ће резултатом испитивања позвати подносиоца захтева да у остављеном року достави доказе о плаћеној такси.

Уколико подносилац захтева не достави доказе о уплати таксе, Завод ће одбацити захтев за упис промене назива и/или адресе (члан 54. ст. 4. Закона о правној заштити индустријског дизајна).

5. Пуномоћје

Ако се захтев за упис промене подноси преко пуномоћника, онда подносилац захтева мора да достави и примерак оригиналног пуномоћја (члан 20. ст. 2. тач. 1. Уредбе).

Ако је захтев за упис промене поднет од стране пуномоћника који се у списима предмета води као актуелни пуномоћник у предмету, у том случају није потребно да се доставља његово пуноће. Пуноће не мора да буде достављено ни када пуномоћник има генерално пуноће. У том случају, на одговарајућем Д-обрасцу мора да се назначи да је генерално пуноће депоновано у Заводу.

Страно правно или физичко лице мора да понесе захтев преко пуномоћника који је домаћи држављанин (члан 10. Закона о правној заштити индустријског дизајна). Уколико страно правно или физичко лице поднесе захтев за упис промене непосредно, дакле без посредства пуномоћника, биће позвано да у одређеном року који одреди службено лице постави пуномоћника који је домаћи држављанин, са листе заступника.

6. Легализација страних исправа

У случају када је основ за упис преноса права, лиценце, залог, франшизе или др. права, страна исправа, потребно је извршити легализацију те стране исправе. Југославија је приступила Конвенцији о укидању потребе легализације страних јавних исправа – Хашка конвенција од 5. октобра 1961. године („Службени лист СФРЈ“ бр. 10/62 – Додатак: Међународни уговори и други споразуми). Хашка конвенција је закључена са циљем укидања потребе легализације страних јавних исправа (пуне легализације) и примењује се на све државе потписнице Конвенције.

Под легализацијом у смислу Хашке конвенције сматра се формалност којом дипломатски или конзуларни агенти оне државе на чијој територији исправа треба да се употреби, потврђују веродостојност потписа. Чланом 2. Хашке конвенције је регулисано да свака држава уговорница ослобађа од легализације оне исправе на које се примењује ова конвенција и које треба да се употребе на њеној територији. Чланом 1. ст. 1. Хашке конвенције предвиђено је да се ова конвенција примењује на јавне исправе које су сачињене на територији једне државе уговорнице, а треба да се употребе на територији друге државе уговорнице.

У смислу члана 1. ст. 2. ове конвенције, страним јавним исправама сматрају се:

- 1) Исправе које је издао орган или службеник државног правосуђа, укључујући и оне које је издало јавно тужилаштво, шеф судске писарнице или судски извршитељ;
- 2) Административне исправе;
- 3) Исправе које је издао или оверио јавни бележник;
- 4) Службене изјаве, као што су наводи о упису у јавне књиге, овера тачности датума, овера потписа – кад су стављене на приватне исправе;
- 5) Приватна исправа коју је оверио јавни бележник или други надлежни орган.

Једина формалност која може да се захтева за потврду веродостојности потписа прописана је чланом 4. Хашке конвенције. Реч је о стављању потврде („Апостиле“). Ова потврда се ставља на саму исправу или на њен додатак. Она може бити састављена на службеном језику оне власти која је издаје, али наслов „Apostille“ мора да буде на француском језику.

Међутим, чланом 3. став. 2. наведене Конвенције, прописано је да се ни ова формалност не може захтевати ако је она законима, прописима или обичајима који су на снази у држави где се исправа употребљава или споразумом између две или више држава уговорница, укинута, упрошћена или је таква исправа ослобођена легализације.

Уредбом о поступку за признање права на индустријски дизајн прописано је да се као правни основ за упис преноса права, лиценце, залог франшизе или другог права доставља оригинал уговора о преносу права, односно уговора о лиценци, залози, франшизи или другом праву, потписан од стране уговорника, или оверена фотокопија тих докумената. То значи да су посебним прописом – Уредбом о поступку за признање права на индустријски дизајн оригинали докумената који се подносе Заводу као доказ о правном основу одговарајуће промене ослобођени легализације, у смислу одредбе члана 3. став 2. Хашке конвенције, тј. не подлежу овери потписа од стране било ког државног органа. Са друге стране, фотокопије наведених докумената нису ослобођене легализације у смислу наведене одредбе Хашке конвенције, јер морају бити оверене од стране државног органа.

С обзиром на наведено, у складу са одредбом члана 3. став 2. Хашке конвенције, неће се захтевати да оригинали докумената који се подносе Заводу буду снабдевени Apostille-ом. Са друге стране, обавеза снабдевања Апостилле-ом остаје у случају када се Заводу поднесе оверена фотокопија наведених докумената.

7. Поступање Завода по поднетом захтеву за упис промене (чл. 53. и 54. ЗОИД)

7.1. Испитивање испуњености формалних услова

Уколико захтев за упис промене није формално уредан, тј. не садржи податке прописане чл. 53. ЗОИД, надлежни испитивач ће резултатом испитивања позвати подносиоца захтева да га у року од 30 дана од дана пријема резултата испитивања уреди. Ако подносилац захтева, у року од 30 дана од дана пријема резултата испитивања не поступи по примедбама испитивача, захтев за упис промене ће бити закључком одбачен (члан 54 став 4. ЗОИД).

7.2. Испитивање испуњености материјално правних услова

Основни материјално правни предуслови за упис било које врсте промене су:

- да је индустријски дизајн на који се промена односи у важности, односно да пријава за признање права на индустријски дизајн на коју се промена односи није одбачена, или да поступак по тој пријави није обустављен;
- да се подаци из захтева слажу са подацима у регистрима.

Приликом испитивања материјално-правних услова за упис преноса права, односно захтева за упис лиценце, залог франшизе или другог права, испитивач је дужан да утврди да ли правни основ за упис промене испуњава услове

прописане чл. 11. ЗОИД и да ли су у погледу доказа о правном основу промене испуњени услови прописани чл. 22., 24. и 26. Уредбе.

Битно је нагласити да у овом поступку испитивач не оцењује пуноважност самог документа који представља правни основ за упис преноса права, односно лиценце, залог, франшизе или другог права. Наиме, Завод као орган управе није надлежан да цени пуноважност самог уговора, односно другог документа који представља правни основ, јер се њихова пуноважност може оцењивати и евентуално оспоравати само у судском поступку.

Ако захтев за упис промене не испуњава материјално правне услове, испитивач ће резултатом испитивања позвати подносиоца захтева да се у року од 30 дана од дана пријема резултата испитивања изјасни о разлозима због којих се упис промене не може извршити.

Поглавље XVII

ПОСТУПАК ПО ЖАЛБИ

Надлежност за одлучивање о жалби

За одлучивање о жалбама против одлука Завода за интелектуалну својину одлучује Административна комисија Владе.

Рок за жалбу: 15 дана од дана пријема решења односно одлуке.

Предавање жалбе (чл. 223.): Жалба се непосредно предаје или шаље поштом органу који је донео првостепено решење – Завод за интелектуалну својину (ЗИС).

Ако је жалба предата или послата непосредно другостепеном органу, он је одмах шаље првостепеном органу, а тако поднета жалба се у погледу рока сматра као да је предата првостепеном органу.

Одлуке против којих се може изјавити жалба

- Сва решења
- Закључци којима се окончава поступак (закључак о обустави поступка, закључак о одбацивању).

Законом о правној заштити индустријског дизајна прописано је да се против одлука Завода може изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана пријема одлуке, а да се против одлуке Владе може покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема одлуке Владе.

Чланом 212. ЗУП-а прописано је да се против закључка може изјавити посебна жалба само кад је то законом изричито предвиђено. Жалба против закључка се изјављује у истом року, на исти начин и истом органу као и жалба против решења. Имајући наведено у виду, Законом о правној заштити индустријског дизајна је прописано у којим случајевима се против закључка може изјавити жалба. Реч је о закључцима којима се окончава поступак (закључак о обустави поступка, закључак о одбацивању). Законом о правној заштити индустријског дизајна, жалба против закључка дозвољена је у случајевима из чл. 23. ст. 7, 29, 32 ст. 4, 36. ст. 3, 48 ст.6, 54 ст. 5, 60 ст. 4). Закључке против којих није допуштена посебна жалба могу странке и друга лица која имају правни интерес побијати жалбом против решења (чл. 212. ст. 3. ЗУП-а).

Садржај жалбе (чл. 222.ЗУП):

- решење које се побија,
- назив органа, број и датум решења,
- излагање у ком погледу је жалилац незадовољан решењем,
- образложење жалбе. Довољно је да жалилац у жалби изложи у ком је погледу незадовољан решењем, али жалбу не мора посебно образлагати.

У жалби се могу износити нове чињенице и нови докази, али је жалилац дужан да образложи због чега их није изнео у првостепеном поступку(чл. 222. ст. 2. ЗУП-а).

Ако су у жалби изнесене нове чињенице и нови докази, а у поступку учествују две или више странака са супротним интересима, жалби се прилаже још и онолико примерака жалбе колико има таквих странака (чл. 222. ст. 3. ЗУП-а). У том случају, орган доставља свакој странци примерак преписа жалбе и оставља јој рок да се о новим чињеницама и доказима изјасни. Тај рок не може бити краћи од 8 ни дужи од 15 дана од дана достављања.

Рад првостепеног органа по жалби (од чл. 224. до чл. 228.)

Првостепени орган испитује да ли је жалба допуштена, благовремена и изјављена од овлашћеног лица

Формално испитивање жалбе

- допуштеност жалбе;
- благовременост;
- да ли је изјављена од овлашћеног лица.

Уколико је жалба недопуштена, неблаговремена или изјављена од неовлашћеног лица, Завод ће жалбу одбацити закључком против кога странка има право на посебну жалбу (чл. 224.).

Испитивање основаности жалбе

- жалба је основана и није потребно спроводити нов испитни поступак – Завод може ствар решити друкчије (новим решењем замењује решење које се жалбом побија) Против новог решења странка има право на жалбу.

Ако орган који је донео првостепено решење нађе да је жалба основана а да није потребно спроводити нов испитни поступак може ствар решити другачије и новим решењем заменити решење које се жалбом побија, те против новог решења странка има право жалбе. (чл. 225.). Ово ће бити случај онда када су у првостепеном поступку погрешно оцењени докази, када је из утврђених чињеница изведен погрешан закључак у погледу чињеничног стања, када је погрешно примењен материјални пропис на основу кога се решава управна ствар или ако је на основу слободне оцене требало донети другачије решење.

- Жалба је основана и утврђено је да је спроведени поступак био непотпун – Завод може допунити поступак

- Жалба није основана – жалба се доставља без одлагања а најкасније у року од 15 дана од дана пријема жалбе другостепеног органу.

Кад орган који је донео првостепено решење нађе да је поднета жалба допуштена, благовремена и изјављена од овлашћеног лица, а није новим решењем заменио решење које се жалбом побија, дужан је да без одлагања, а најдоцније у року од 15 дана од дана пријема жалбе, достави жалбу органу надлежном за решавање по жалби уз обавезу да приложи све списе који се односе на предмет или ће другостепени орган затражити од првостепеног органа да му достави списе предмета и одредиће му рок за то, те уколико му овај не достави списе предмета у остављеном року, другостепени орган може решити управну ствар и без списка предмета. (члан 228.).

Допуна поступка (чл. 226. ЗУП-а) је могућа у следећим случајевима:

- Када првостепени орган утврди да је спроведени поступак био непотпун, а да је то могло бити од утицаја на решавање управне ствари; Ово ће најчешће бити случај онда када у првостепеном поступку странци није било омогућено да се изјасни од одлучним чињеницама.

- Уколико у двостраначкој управној ствари (ништавост, преноси, лиценце) једној од страна није била дата могућност да учествује у поступку или да се изјасни од чињеницама и доказима који би могли бити од утицаја на доношења одлуке.

- Уколико жалилац изнесе у жалби чињенице и доказе који би могли бити од утицаја на друкчије решење управне ствари, ако је жалиоцу морала бити дата могућност да учествује у поступку који је претходио доношењу решења, а та му могућност није била дата, или му је била дата а он је из оправданих разлога пропустио да је искористи.

На основу резултата допуњеног поступка, првостепени орган може у границама захтева странке управну ствар решити друкчије и новим решењем заменити решење које се жалбом побија.

Против новог решења странка има право на жалбу.

Кад орган који је донео првостепено решење нађе да је поднета жалба допуштена, благовремена и изјављена од овлашћеног лица, а није новим решењем заменио решење које се жалбом побија, дужан је да без одлагања, а најдоцније у року од 15 дана од дана пријема жалбе, достави жалбу органу надлежном за решавање по жалби уз обавезу да приложи све списе који се односе на предмет или ће другостепени орган затражити од првостепеног органа да му достави списе предмета и одредиће му рок за то, те уколико му овај не достави списе предмета у остављеном року, другостепени орган може решити управну ствар и без списка предмета. (члан 228.).

Решење другостепеног органа по жалби (ЗУП од чл. 229. до чл. 235.)

Другостепени орган може жалбу:

-**одбацити** уколико је првостепени орган пропустио да је одбаци због тога што је недопуштена, неблаговремена или изјављена од неовлашћеног лица. (чл. 229.)

-**одбити жалбу** (чл. 230.)

Другостепени орган ће одбити жалбу кад утврди да је поступак који је решењу претходио правилно спроведен и да је решење правилно и на закону засновано, а жалба неоснована.

Другостепени орган ће одбити жалбу и кад нађе да је у првостепеном поступку било недостатака, али да они нису могли имати утицаја на решење управне ствари.

Кад другостепени орган нађе да је првостепено решење засновано на закону, али због других разлога а не због оних који су у решењу наведени, он ће у свом решењу изложити те разлоге, а жалбу одбити.

Допуна поступка (чл. 231, 232, 233)

Кад другостепени орган утврди да су у првостепеном поступку одлучне чињенице непотпуно или погрешно утврђене, да се у поступку није водило рачуна о правилима поступка која су од утицаја на решење ствари, или да је диспозитив побијаног решења нејасан или је у противречности са образложењем, он ће допунити поступак и отклонити недостатке сам или преко првостепеног органа или замољеног органа.

Ако другостепени орган нађе да се на основу чињеница утврђених у допуњеном поступку управна ствар мора решити друкчије него што је решена првостепеним решењем, он ће својим решењем поништити првостепено решење и сам решити управну ствар.

Ако другостепени орган нађе да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган, он ће својим решењем поништити првостепено решење и вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак а првостепени орган је дужан да у свему поступи по другостепеном решењу и да без одлагања а најдоцније у року од 30 дана од дана пријема предмета, донесе ново решење против кога странка има право жалбе.

Поништавање првостепеног решења

Ако другостепени орган утврди да су у првостепеном решењу погрешно оцењени докази, да је из утврђених чињеница изведен погрешан закључак у погледу чињеничног стања, да је погрешно примењен правни пропис на основу кога се решава управна ствар, или ако нађе да је на основу слободне оцене требало донети другачије решење, он ће својим решењем поништити првостепено решење и сам решити управну ствар.

Изменити решење (чл. 233, 234.)

Ако другостепени орган утврди да је решење правилно у погледу утврђених чињеница и у погледу примене закона, али да се циљ због кога је донесено може постићи и другим средствима повољнијим за странку, измениће првостепено решење у том смислу.

Рок за доношење решења по жалби (чл. 237.)

Што пре а најкасније у року од 2 месеца од дана предаје жалбе ако посебним законом није одређен краћи рок (предлогом закона о жиговима није утврђен други рок). Ако странка одустане од жалбе поступак по жалби се обуставља закључком, против кога није допуштена жалба те се против закључка може непосредно покренути управни спор.

Достављање другостепеног решења (чл. 238).

Орган који је донео другостепено решење шаље, по правилу, своје решење, са списима предмета, првостепеном органу, који је дужан да га достави странкама у року од осам дана од дана пријема списка.